

eul_wid: rna-aa

Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρεύς · Dionysius of Alexandria

Ixeuticon or-Hunting, Paraphrase

Ἰξευτικόν ἢ Περὶ Κυνηγεσίας

Period: *Ῥωμαϊκή* **Roman**
Dialect: *Κοινή Χριστιανική* **Christian Koine**
Domain: *Γεωγραφία* **Geography**
Format: *Πεζός* **Prose**

- ^{t 1} ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΙΞΕΥΤΙΚΩΝ ΛΟΓΟΣ Α Ἐπειδὴ σοι τῆς γῆς ἀπάσης ἔχοντι καὶ τοῦ πελάγους τοὺς οἶακας σοφῶ τε εἶναι καὶ φιλομαθεῖ δέδωκεν εὖ ποιῶν ὁ Θεός, καὶ τοῖς πολλοῖς ἐθέλεις ἅπερ οἶσθα προσθεῖναι πάνθ' ὅσα περὶ πτηνῶν τῷ ποιητῇ Διονυσίῳ συγγέγραπται, φέρε δὴ καὶ ταύτην σοι τὴν ὑπουργίαν ἐκπληρώσωμεν, ὥς ἂν τῶν ὀρνίθων εἰδείης τοὺς τε ὑγρᾶς τροφῆς ἔρωτι ποταμοῖς ἢ λίμναις ἢ καὶ τῇ θαλάσῃ χαίροντας καὶ τοὺς τοῖς ὄρεσιν ἢ τοῖς πεδίοις ἐφιπταμένους, ὀνομάζειν τε ἔχοις ἕκαστον, ἦθη καὶ τέχνας καὶ ἰσχὺν καὶ πόθους αὐτῶν καὶ τοὺς τῆς ἄγρας τρόπους ἐξεπιστάμενος. ^[10]
- ^{1 1} τερπνὴ δέ τις καὶ οὐκ ἄχαρις θέα ταχὺν ὄρνιν ἰδεῖν αἰρεθέντα βρόχου δεσμοῖς ἢ δένδρου μέν τινος ἐφιζήσαντα κλάδῳ, καλάμῳ δέ, ὃν ἰξῶ τις ἐπαλείψας θηρατῆς ἀνατείνει, συγκολλώμενόν τε καὶ καθελκόμενον, ἢ πρὸς θάμνους μέν τινας ὑπὲρ διαναπαύσεως ἀφικόμενον, τοῖς δὲ πολυτρήτοις κόλποις ἐνσχεθέντα τῶν λίνων, ὥστε ὀλέθριον καὶ τελευταίαν αὐτῷ γενέσθαι τὴν διανάπαυσιν. καὶ μὴν κακεῖνο σοφὸν καὶ χαρίεν τὸ ἐπιτήδευμα· τῆς ὥρας ἤδη τῆς χειμερινῆς ἐπελθούσης, δένδρον τι κλάδοις τε καὶ φύλλοις ἀλλοτρίοις ἐπικαλύψαντες καὶ τινας μεταξὺ τῶν κλάδων ῥάβδους ἐνθέντες ἐπιχρισθείσας ἰξῶ κατὰ τῶν πεδίων ἰστώσι, κλωβοὺς ἀπαρτήσαντες· τοῖσδε ὄρνεις ἔνεισιν, οἱ πρὸς τὴν ἄγραν τοῖς θηραταῖς ἀναγκαῖοι· τοὺς γὰρ λοιποὺς ταῖς ὥδαῖς ἀναπεῖθουσι πλησιάσαντας τοῖς κλάδοις ἐπικαθῆσθαι τοῖς νόθοις· τοῖσδε ἅμα τῷ ξυνιζῆσαι καὶ τὸ τεθηῤῥᾶσθαι συμβαίνει. καὶ μὴν καὶ πάγαις ἔστιν ἰδεῖν τῶν πτηνῶν πλεῖστα θηρώμενα, τιθέναι δ' αὐτὰς τροφήν τινα ἐμβαλόντες ὑπὸ τὰς θάμνους εἰώθασι· καὶ καθ' ἑτέρους ἀλίσκονται τρόπους· γνῶσι δ' ἕκαστον, εἴπερ ἴλεως ἀκούοις, ἐν τάξει. γένη μὲν δὴ πλεῖστα πτηνῶν τὸν ὑγρὸν ἀέρα διίπταται. Πάντων δὲ χρὴ προκρίνειν τοὺς ἀετούς, ἐπεὶ μηδὲν ὑπὲρ γρυπῶν σαφές ἔστιν εἰπεῖν, οὓς φασιν ἐν τοῖς τῶν πλουσίων Ἀριμασπῶν ἔλεσι τρεφομένους χρυσὸν ἐκ τῆς γῆς ἀγείρειν ὀρύσσοντας τοὺς Ἀριμάσπας δὲ τούτους οὐχὶ δύο τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἓνα ἕκαστον ἔχειν φασίν. ^[5]
- ^{1 3} Τῶν ἀετῶν δὲ τὸ γένος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐπιστάμεθα, καὶ ὅσον τῶν λοιπῶν ὑπερτεροῦσιν ὀρνέων, ὥς καὶ τοῖς τοῦ Διὸς σκῆπτροις ἀγχοῦ τῶν κεραυνῶν ἐπικαθῆσθαι πιστεύεσθαι. ἵπτανταὶ γε μὴν ὑπὲρ τὸν ἀέρα καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν αἰθέρα εὐκόλως, καὶ ὅζῃ δεδόρκασι μέχρι τῆς γῆς, ἢ τάχα καὶ δι' αὐτῆς, ὥς μηδὲ τὰ μικρὰ ζωῦφια λανθάνειν αὐτοὺς τροφῆς χρήζοντας, κἂν εἰ θάμνοις ἐπικαλύπτοιτο. ἀρνῶν δὲ καὶ νεβρῶν καὶ τῶν ταχυτάτων λαγῶν σαρκὸς ἡδοναί, καὶ νεκρὸν οὐκ ἂν φάγοιεν, εἰ μὴ παρ' αὐτῶν τι ζῶον ἀποκτανθεῖη ληφθέν. ἐς δὲ τὸ τῶν

νόσων ἄκος τὰς χελώνας ἐσθίουσι, καὶ ὅσα γε εἰς ποτόν, ἀπόχρη τὸ τῶν θηρωμένων αἶμα ζώων αὐτοῖς, ὥστε οὐκ ἂν ὕδωρ πίοιεν. καὶ τὰς ἄκρας οἰκοῦσι τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι περιφανεῖς τε καὶ ὑψηλάς, εἴτε ἀναπαύλης δέοιντο μετὰ θήραν, εἴτε τοῖς τέκνοις οἰκοδομεῖν βούλονται καλιάς, ὥστε ὀλιγάκις ἐπὶ τὰ πεδία φέρεσθαι τῶν πετρῶν ἀφιπτάμενοι, τὰ πολλὰ δὲ αὐτὸν ἐγγύθεν βλέπειν τὸν οὐρανόν. ἦν δὲ ἀποτεκεῖν δέη, κομίσαντές τινα λίθον ταῖς κοίλαις ἐντιθέασι καλιαῖς, ἵνα ἐν καιρῷ τίκτωσι, καὶ μὴ τὸ τικτόμενον πρὸ τῆς ὥρας ἀτέλεστον ὠθοῖτο ὑπ' ἰσχύος. οὐ μὴν ἔστι τι σαφὲς περὶ τοῦ λίθου τούτου γινώσκειν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὄρων, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ὠκεανοῦ φασιν ὄχθης κομίζεσθαι, λευκὸν ὑπερφυῶς ὄντα καὶ μεστὸν ἔνδοθεν πνεύματος, ὡς καὶ ἦχον ἀποτελεῖν, εἰ κινῶιτο. τικτούσῃ δ' εἴ τις αὐτὸν γυναικὶ περιάψειεν, ὀλισθαίνειν διακωλύσει τὸ βρέφος. κὰν ἐν λέβητι παφλάζοντος ὕδατος ἐπιψάυσῃ, τὴν τοῦ πυρὸς νικήσῃ πάντως ἰσχύν. καὶ γνησιότητος δὲ τῶν τέκνων μέλει σφόδρα αὐτοῖς, καὶ πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἐναντία πτήσῃ κρύνουσι τὰ τεχθέντα, καὶ τὸ νικηθὲν ὑπὸ τῆς αὐγῆς ἢ καταμῦσαν οὐκ ἂν γνήσιον νομισθεῖν, νόθον δέ, καὶ τῆς καλιάς ἐξελαύνεται, καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων οἶκος αὐτῷ τροφὴν χορηγεῖ, ὡς τοὺς παῖδας τρέφειν τοὺς ὄρφανους τοῖς αὐτῶν περιττοῖς οἱ γειτνιώντες εἰώθασι, τὴν τε τῆς πενίας ἀνάγκην ἰώμενοι καὶ τὴν χρεῖαν· οὐ μὴν ἢ τοιάδε τροφή τοὺς νεοττοὺς ποτε ἤγαγεν εἰς τὴν τῶν πατέρων ἀλκήν. τὰς ἄρπας δὲ οὐδὲ ἰδεῖν συνεχῶς τοῖς ἀνθρώποις ἔστιν· τὰς τραχυτάτας γὰρ οἰκοῦσι πέτρας καὶ τοῖς νεοττοῖς ἐπὶ ταῖς ὑψηλαῖς φάραγξι ποιοῦσι τὰς καλιάς, τοῖς κρημνοῖς ἀντὶ πρέμνων ἢ κλάδων ἐπικαθήμεναι. [35]

1 4 φιλοῦσι δὲ τὰ τέκνα ὑπερφυῶς, καὶ εἰ λαθὼν τις ἄγροικος ἄρπης νεοττὸν ὑποκλέψειεν, ὑπερόψεται μὲν θρηνοῦσα τροφῆς, οὐκ ἀποπτήσεται δέ που τῆς καλιάς, ὀδυρμῶν δὲ πάντα ἐμπλήσει, καὶ γυναικὰς τις ἂν εἴποι θρηνεῖν, καὶ δακρύων ἐπιρροὴ τὰς παρειὰς αὐτῆς ἐπικλύσει. πτερῶν δὲ αὐταῖς εἰσιν αἱ τε παρειαὶ καὶ ὁ ἀνθερεὼν μεστός, ὥστε τι γένειον μέχρι τῆς δηρῆς ἐπιδεικνύναι. καὶ τοῦτο ταῖς ἄρπαις ἴδιον σημεῖόν ἐστι· μόναι δὲ ὀρνίθων λίθοις τρέφονται καὶ τοῖς τῶν πάλαι τεθνηκότων θηρίων ὀστέοις, εἰ μὲν καταπιεῖν δύναιντο, ἡδέως ἅμα τὸ προστυχὸν παραπέμπουσαι, τὰ μείζονα δὲ τοῖς ποσὶ συλλαμβάνουσαι τε καὶ ἀνιπτάμεναι καὶ κατὰ τῶν πετρῶν ἀφιεῖσαι πολλάκις, ὥστε συντριβέντα ἐσθίειν. ἄρρωστεῖν δὲ αὐτὰς ὁ μέλας βρωθεὶς ἀποκωλύει κισσός. οἱ γῦπες δὲ μίγνυνται μὲν ἐπεμβάντες ἀλλήλοις, μάτην δέ, καὶ οὐκ ἂν ποτε συνουσιάζοντες οὕτω παιδοποιήσαιεν, ἀλλ' ἡνίκα ἂν σχοίεν πρὸς τὸν τῶν ὦν τόκον ἐπιτηδεύω, κατὰ τὰ θηρία τὰς τίγρεις τὴν αἰδῶ πρὸς τὸν ζέφυρον ἀποστρέψαντες ὑπὸ τῇ πνοῇ γαμοῦνται, καὶ φασιν ἐντεῦθεν αὐτοῖς ταχεῖας εἶναι τὰς κατὰ τὴν ὁσμὴν ἀντιλήψεις, εἰ καὶ πόρρω που τελευτήσῃ τι τῶν ζώων. [5]

1 5 καὶ ἀκόρεστοι δὲ τροφῆς ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς πάντας ὄρνεις εἰσίν, ὡς καὶ πολεμεῖν ὑπὲρ αὐτῆς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸν ἰσχυρὸν κρεῖσσονα τοὺς ἄλλους ἀποδιώκειν, τὴν μὲν τῶν πτερύγων προβαλλόμενον ἅτε ἀσπίδα, τῇ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀπελαύνοντα· οἱ δέ, ἦν κορεσθεῖς οὗτος ἀποχωρήσειε, κοινῇ ταῖς τροφαῖς ἐφορμῶσι, μέχρις ἂν τις αὐτῶν τοὺς ἀσθενεστέρους αὐθις ἀποδιώξῃ. ῥαδίως δὲ οὐδεὶς ἂν εὖροι γυπῶν καλιάς· γίνονται γὰρ ἐν τόποις, εἰς οὓς ἐλθεῖν ἐστὶν ἀμηχανώτατον. τῇ δὲ τῶν τεθνηκότων ὑπερχαίροντες δυσσοδμία, τοσοῦτον ἀπεχθάνονται πρὸς τὰ μύρα, ὥστε οὐδ' ἂν κτήνους ἄψαιντο τεθνεῶτος, εἴ τις αὐτοῦ τὰς σάρκας ἐπαλείψει μύρῳ. Ἱεράκων δὲ γένη πλείω καὶ ταχεῖς μὲν ἄλλοι πρὸς θήραν, περισσότεραῖς μάλιστα καὶ φάσσαις ὀλέθριοι· οἱ δὲ τὰς ὄρνεις τὰς ἐλάσσους αἰροῦσιν, ἕτεροι δὲ ἀργότατοι καὶ πρὸς τὰς πτήσεις ὀκνώδεις, ὥστε τρέφεσθαι παρ' ἐτέρων ἐθέλειν καὶ ὁψὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἄγρην ὁρμᾶν καὶ βατράχοις ἐπιτίθεσθαι μόνοις. [5]

1 6 καὶ τοῖς ἀνθρώποις δ' ἄλλοι κοινωνοῦσι τῆς θήρας, δεσμοῖς τ' ἐχόμενοι καὶ τὰ θηρώμενα τῶν ὀρνέων φοβοῦντες· κορυδοῖς δ' εἰσὶν οὗτοι καὶ χελιδόσι πολέμιοι, καὶ ταύτῃ γε αὐτοὺς

συγγενεῖς ἄν τις εἴποι Τηρέως. καὶ ἀμβλυώττουσιν ὑπὲρ πᾶν ἕτερον γένος ὀρνέων, ὥς καὶ θεραπείαν τοῦ πάθους ἐπίστασθαι· γάλα δ' ἔστι θριδακίνης ἀγρίας, ἣν ἀποτέμνειν τοῖς ἰέραξιν ἔθος ὑπὲρ ἰάσεως. Τῶν ἰκτίνων δ' οὐδὲν ἄν τις ἀναιδέστερον εἴποι· ὀρμῶσι γὰρ καὶ ἐπ' αὐτὰς πολλακίς τῶν ἀνθρώπων τὰς χεῖρας, καὶ διαφθείρουσι τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων τοὺς νεοττοὺς καὶ λυποῦσι μάλιστα τὰς γυναῖκας. ^[10]

1 7 τίνουσι μέντοι τὴν προσήκουσαν δίκην, τοὺς πόδας ἐν ῥητῷ τινι τοῦ ἔτους καιρῷ σφόδρα ἀθλίως ἀλγοῦντες. φασὶ δ' αὐτοὺς μηδὲ τῇ ῥοιᾷ ποτε ἐπικαθῆσθαι τῶν δένδρων, μηδὲ ὀρᾶν ἐθέλειν αὐτό. καὶ ἄπιστος μὲν, κρατεῖ δὲ λόγος περὶ αὐτῶν, ὅτι γαμετὴν τις ἀποβαλὼν ἀνὴρ θυγατέρα τ' ἐξ αὐτῆς ἔχων, ὄνομα Σίδην, εἶδεν εἰς τὴν κόρην αἰσχυρῶς, ὥστε τοῦ πατρὸς τὴν μίξιν ἐκείνην ἐκκλίνουσιν τῷ τῆς μητρὸς ἑαυτὴν ἐπισφάζαι τάφῳ· εἶτα τῶν θεῶν, φασί, τὸ πάθος ἐλεησάντων, ἀνῆκεν ἐκ τοῦ αἵματος <τῆς ῥοιᾶς> τὸ δένδρον ἢ γῆ· τὸν δὲ πατέρα γεγονότα ἰκτινον φεύγειν ἄποθεν τὰς τῆς συμφορᾶς ὑπομνήσεις, καὶ οὐκ ἐθέλειν ἐπικαθῆσθαι τῷ δένδρῳ. Οἱ δὲ ὄρνεις οἱ μέμνονες γένος μὲν τῶν μελαντάτων Αἰθιοπῶν εἰσὶ, τὴν δὲ Αἰθιοπίαν ἀπολιπόντες, ὥς πρὸς γονὴν αὐτοῖς δι' ὑπερβολὴν θερμῆς ἀχρεῖον, καὶ οὐδὲ θέλοντες ἐν αὐτῇ ποιεῖν καλιάς· τὰ γὰρ ῥᾶ πάντως εὐθύς ὁ ἥλιος καταφλέγει· πρὸς τὸν βορρᾶν καὶ τὴν Θράκην ὀρμῶσιν· εἰς δὲ τὸν Ἑλλήσποντον ἀφικόμενοι καὶ τὴν Τροίαν, ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μέμνονος ἀγωνίζονται πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸν ἀπὸ τῶν πτερύγων ἦχον ἀσπίδων ἄν τις ἀπεικάσειε κτύπῳ. ^[5]

1 8 εἶτα τῆς μάχης λήξαντες περὶ τὸν ῥόον τοῦ Αἰσίου ἀπολούνται κονίζονταί τε ἐπὶ τῆς ψάμμου περιστρεφόμενοι, καὶ τῷ τάφῳ τοῦ Μέμνονος ἐφιζήσαντες ταῖς ἡλιακαῖς ξηραίνουσιν ἀκτίσι τὰς πτέρυγας, τὴν τε ἐν αὐταῖς κόνιν ἐπὶ τῷ τοῦ Μέμνονος σπείρουσι τάφῳ, δεικνύντες, οἶμαι, κάντεῦθεν, ὥς ἐξ ἀνδρῶν μεταβληθέντες εἰς ὄρνεις οὔτε τῆς βασιλικῆς τιμῆς, οὔτε τῆς πολεμικῆς ὀλιγωροῦσι μελέτης. Ὑπὲρ δὲ τῶν κοράκων ἡμῖν ταῦτα ἰστέον, ὥς ἐκ πάντων ὀρνέων μόνοι τοῖς παισὶ ποτὸν οὐ χορηγοῦσι, ῥηγνυμένου τοῦ ἀνθερεῶνος εὐθύς μετὰ τὴν μίξιν αὐτοῖς. ^[15]

1 9 τιμωρίαν τοῦτο παλαιᾶς τινὲς φασιν ἀμαρτάδος· ὕδωρ γὰρ ἐνεγκεῖν κελευσθεῖς, ἡνίκα ἐν Τρίκῃ τὸν Ἀσκληπιὸν ἔτικτε Κορωνίς, τοῦ κελευσθέντος ὑπεριδὼν ἐλαγνεύετο <ὁ Κόραξ>, καὶ διὰ τοῦτο μῆνις Ἀπόλλωνος εἰς ὄρνιν τ' αὐτὸν μέλανα τρέπει καὶ δίχα ποτοῦ ποιεῖ τὰς ῥίνας αὐξάνεσθαι, κάντεῦθεν εἶναι τοῖς νεοττοῖς λυπηρότατον. καινόν γε μὴν καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν κοράκων ἐστίν· οὐ μίγνυνται πρὶν τινα ταῖς θηλείαις ῥᾶ ὥσπερ γαμήλιον παρακρῶσαι· αἱ δὲ πεισθεῖσαι οὕτω συνουσιάζουσι. Ταῖς κορώναις δὲ οὐ κατὰ τὰ λοιπὰ πάντα πτηνὰ τῶν ῥᾶ ῥαγέντων ἔμπροσθεν ἐπὶ τὸ στόμα, ἀλλ' ἐξόπισθεν, πρῶτον προβάλλοντες τὰ σκέλη προΐασιν οἱ νεοττοί. ^[10]

1 11 Τῶν ἐλάφων οἱ πέρδικες ἐρῶσιν ὑπερφυῶς, συννέμεσθαι τ' αὐτοῖς καὶ οὐδὲ ἀποφοιτᾶν που βούλονται, παρομαρτοῦσί τε καὶ συνθέουσι καὶ τοῖς νώτοις ἐπικαθήμενοι διαξαίνουσι τὰς τρίχας αὐτῶν, ὥς καὶ ἀλίσκεσθαι προσιόντες ἀσμένως, ἣν εἰκόνα ἐλάφου δεῖξειεν ἀγρευτής. ὑπὲρ ἀφροδισίων δὲ ἀγωνίζονται πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς μὲν τὰς μίξεις αὐτοὺς παροτρύνει τὸ ἔαρ· νεμόμενοι δ' ἐν ταῖς ὕλαις ἀγεληδόν, εἰ φανείη θήλεια, δίστανται καὶ πολεμοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ γίνεται τοῦ κεκρατηκότος ἡ θήλεια· ὁ δὲ ἀναβοᾷ καὶ γέγηθεν, ὥσπερ χρυσὸν ἢ κόρην ἢ τι γέρας ἕτερον ἐκ πολέμου λαβὼν ἀριστεύς. ἀλλ' οὐδὲ θάλλειν τὰ ῥᾶ ταῖς θηλείαις ἐπιτρέπουσι καὶ ὑποκλέπτουσι δ' αὐτὰ πρὸς τὴν μίξιν σπεύδοντες· καίτοι κάκεῖναι πολλακίς, ὥς ἀσελγεῖς, ὀλιγωροῦσι παιδοτροφίας. καὶ δολερὸν τὸ γένος ἐστίν, ὥς καὶ τοὺς νεοττοὺς γινώσκειν, ὅπως ἄνδρα χρὴ προσιόντα ἐξαπατᾶν, φύλλοις ἢ βῶλοις ἢ τινι τῶν προστυχόντων καλυψαμένους· ὁ καὶ τοῖς ἀλιεῦσι ποιοῦσιν οἱ πολύποδες, αἷς ἂν προσερεῖσωνται πέτραις ἀφομοιούμενοι. Πλέον δέ, ἥπερ φιλοῦσι τὰς ἐλάφους οἱ πέρδικες, μισοῦσι τοὺς ὄνους οἱ

αἴγινθοι, κὰν ἐπὶ φυτοῦ καλλιᾶς οὔσης αἰγίνθου τρέφονται νεοττοί, τῷ δένδρῳ πλησιάσας ὄνος ἀναιρεῖ πάντως αὐτούς, καὶ ὀγκησάμενος τὴν κύουσαν αἴγινθον ἀμβλῶσαι ποιεῖ. ^[5]

1 13 Ὁ κόκκυξ δέ, ὁ πρῶτος τῶν λοιπῶν πτηνῶν ἡμῖν τὸ ἔαρ ἀγγέλλων, αὐτὸς μὲν καλιὰν οὐ ποιεῖ, τὰ δὲ τῶν ἐτέρων ὀρνίθων ῥὰ κατεσθίει καὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ τεκῶν ἀφίσταται καλιᾶ, καὶ θάλλει μὲν ἕτερος δι' ἄγνοιαν τὰ τεχθέντα, μέχρις ἂν τὰ τῶν ῥῶν ἴδη προκύψαντα, τῆς δὲ ἀπάτης αἰσθόμενος ἀπολείπει τ' αὐτὰ καὶ ἑτέραν ποιεῖται καλιὰν· ὁ δὲ κόκκυξ ἐλθὼν τροφήν τότε τοῖς ἑαυτοῦ δίδωσι νεοττοῖς. Τοῖς δρυοκόλασι δὲ καινόν τι παρὰ τῶν θεῶν δέδοται δῶρον· εἰ καλιὰν τις αὐτῶν ἐπιφράξειε λίθοις ἢ ξύλοις, πόαν τινὰ πρὸς τοῦτο ἐγνωσμένην αὐτοῖς ἀνελόμενοι καὶ τῷ τῆς καλλιᾶς προσαγαγόντες στόματι ἀνοίγουσί τ' αὐτήν καὶ πάντας ἀποκינוῦσι τοὺς σφῆνας. ^[5]

1 14 καὶ τὰς κλεῖς δὲ τῶν θυρῶν εὐμαρῶς ὁ τὴν πόαν ἐκείνην ἐπιστάμενος διαλύ ^{<σ>} εἰ. Τοὺς αἰγιθάλλους οἱ ποιμένες μισοῦσιν ὅτι τῶν αἰγῶν, ἃς ἂν τεκούσας ἴδοιεν, ταῖς θηλαῖς ὑπερχαίρουσι, τό τε γάλα αὐτῶν, ὡς ἔριφοι, προσιόντες ἐξέλκουσι, καὶ πρὸς τὸν τόκον αὐτὰς εἰς τὸν ἐξῆς βλάπτουσι χρόνον.

1 16 Αἱ γε μὴν γλαῦκες ἐπὶ τῶν προβάτων δρῶσαι ταὐτὸν οὐδεμίαν φέρουσι βλάβην. ἀλλ' ἐκεῖνο ἰστέον περὶ αὐτῶν, ὅτι τοὺς μύρμηκας ἀποκωλύειν τῶν ἰδίων βουλόμεναι νεοττῶν ἐν τῇ καλιᾶ καρδίαν ἔχουσι νυκτερίδος, ὡς τῶν μυρμηκῶν ἀπολείπειν καὶ τοὺς ἑαυτῶν φωλεοὺς αἰρουμένων, εἰ νυκτερίδος τις ἐπ' αὐτοῖς θείῃ καρδίαν. Ἴκτερός τις ὄρνις ἀπὸ τῆς χροιάς ὀνομάζεται, ὃν εἰ τῷ πάθει τούτῳ τις ἀνὴρ ἐχόμενος ἴδοι, φεύζεται πᾶσαν αὐτίκα τὴν νόσον. ^[5]

1 18 Τὰ δὲ τῆς κίσσης πρὸς τὰς τῶν φωνῶν μιμήσεις πῶς ἂν τις εἴποι πλεονεκτήματα καὶ πόσα ἂν εἶναι ζῶα δόξειε φθεγγομένη; μηκᾶσθαι ἔριφόν ποτε κίσσης ἀκούων ῥήθην, καὶ ὡς τῆς μητρὸς χωρισθέντα περὶ τὸ δένδρον ἐζήτουν, ἐφ' οὗ καθῆστο κίσσα βοῶσα· μυκηθμὸς εὐθύς, καὶ μόσχον ῥῆμην· εἶτα ὡς πρόβατον ἐβληχᾶτο, καὶ τὸν τοῦ ποιμένος τέλος ἐμιμήσατο συριγμόν, ᾧ μετὰ τὴν νομὴν ἐπὶ ποτὸν ἄγει τὰ πρόβατα, ὥστε ὁψέ ποτε ἐπὶ τῶν κλάδων ἰδὼν μεθαλλομένην αὐτήν, ἀπεθαύμασα πηλίκᾳ μέχρι καὶ τῶν ὀρνέων ἐστὶ τὰ θεῖα δωρήματα. Τοῖς ψιττακοῖς δέ, οὓς οὐκ ἐν ξυλίνοις κλωβοῖς, ἀλλ' ἐν σιδηροῖς φρουρεῖν ἀναγκαῖον, μέχρι καὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης ὠδήγησε τὰς μιμήσεις ἢ φύσις. ^[10]

1 20 Καὶ ταῖς ἀηδόσι θαυμαστήν τινα ῥῆσιν δέδωκεν ἀρμονίαν, αἱ καὶ τοὺς νεοττοὺς ῥῥαῖς μᾶλλον ἢ τροφαῖς ἄλλως ἐκτρέφουσι, γνησίους μὲν τοὺς εὐφθόγγους ἡγούμεναι καὶ θεραπείας ἀξιοῦσαι παντοίας, ἀποκτινῶσαι δὲ τοὺς ἀφθόγγους, ὡς οὐκ ἀξίαν γενεὰν τῶν Ἀττικῶν ἀηδόνων· ὁ δὲ καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐταῖς ἔρωτα τοσοῦτον ἐντίθησιν, ὡς, εἰ ληφθεῖεν, μήτε ἄδειν ἐθέλιν καὶ τὴν γλῶσσαν ἀποτέμνειν εὐθύς. Συνήθεις μάλιστα καὶ ὁμωρόφιοι τοῖς ἀνθρώποις αἱ χελιδόνες εἰσὶν, εἰς μὲν ὄρνιθας ἀμειφθεῖσαι, ἡνίκα ἦν ἀνὴρ ὁ Θρᾶξ ἔτι Τηρεὺς· ὡς δὲ μεταβαλόντα κάκεῖνον εἶδον εἰς ὄρνιν, τὰ πτηνὰ φυγοῦσαι πρὸς τὰς τῶν ἀνθρωπίνων ἡλθον οἰκίσεις. ^[5]

1 21 ἀλλ' οὐδὲ τοῦ βορρᾶ, οὐδὲ ἄλλων τῶν ἐκ Θράκης ἀνέμων στέργουσι τὴν πνοήν, καὶ τὰς καλιὰς ἐκ τῶν τοιοῦτων πνευμάτων οἰκοδομοῦσιν ἀπεστραμμένας. τοὺς νεοττοὺς δὲ τρέφουσιν οὕτως ἐν τάξει, ὥστε, εἰ δεξάμενός τις τροφήν μεταβαίῃ τὸν τόπον, οὐκ ἂν δοῖεν αὐθις, πρὶν ἀναδράμοι. εἴ γε μὴν τις αὐτῶν τὰ τέκνα ἀποτυφλώσειε, τὴν χελιδονίαν βοτάνην κατατεμοῦσαι τῷ στόματι καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς χυλὸν ἐπιβαλοῦσαι τοῖς ὄμμασι τῆς πηρώσεως ἀπωθοῦνται τὴν βλάβην. Πολυβορώτατον ὄρνεον ἡ σελευκὶς καὶ μετὰ πλείστης εὐχῆς ἀφικνούμενον τοῖς ἀγροίκοις, ἦν τοὺς καρποὺς ἀκρίδων ἔδεται πλῆθος· ὅτι τὰς μὲν φαγοῦσαι, τὰς δὲ καὶ διὰ μόνης σκιάς ἀναιροῦσαι, ἐκκρίνουσι δὲ ἃς ἂν καταφάγωσι ῥᾶδίως αὐτίκα, καὶ πορθομένοις ἀνδράσι ξενικὴν ἂν τις εἴποι συμμαχίαν ἐληλυθέναι. ^[5]

- 1 22 ἀλλ' εἰ τῆς χάριτός τις τὰς ὄρνεις ἀποστερήσειε, διαφθείρουσιν αὐταὶ τὸν σωθέντα καρπὸν· κὰν ἀποκτείνῃ τις σελευκίδα φρενοβλαβῆς, οὐκέτ' ἂν, ὕπ' ἀκρίδων τῶν καρπῶν κειρομένων, εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ἔλθοιεν βοηθοί. Αἱ δὲ ταῖς φαρμακίσιν γυναιξὶ προσφιλεῖς ὕγγες τροφῆς ὧδε μεταλαμβάνουσι· τὰς μακρὰς γλώσσας, ὥσπερ οἱ ἀλιεῖς ὀρμιάν, ἐκτεínaσαι καὶ εἰς ἀτραπὸν τινα ἐμβαλοῦσαι μυρμήκων, ὥς ἐπὶ βρῶσιν σπεύδοντας ὑποδέχονται ἀκριβῶς, εἴτα τὴν γλῶσσαν κατὰ μικρὸν ἔλκουσαι τοὺς ἀλόντας ἐσθίουσι. ^[5]
- 1 23 συνεχῶς δὲ τοὺς τραχήλους κινουῖσιν, ὥς οἱ τῶν ἀνδρῶν διαδεχόμενοί τε καὶ θηλυδρίαὶ βακχεύειν ἐπὶ τῆς τελετῆς τῆς Ῥέας εἰώθασιν. Σωφρονοῦσιν ὑπὲρ πᾶν ὄρνεον αἱ τρυγόνες, καὶ γάμον στέργουσιν ἕνα· καὶ τελευτησάσης τῆς ὁμόζυγος οὐκ ἂν ποτε ὁ περιὼν ἐτέρᾳ μιχθεῖν.
- 1 25 Ταῖς περιστεραῖς δὲ γάμος εἷς ἀπόχρη· μιχθεῖεν δ' ἂν ἄλλη τῆς προτέρας τελευτησάσης, καὶ συνουσίας δ' ἀρχὴν ποιοῦνται τὸ φίλημα· καὶ πρεσβυτέρα μὲν οὐκ ἂν πρὸ τῆς τῶν χειλῶν ἐμβολῆς ἀνάσχοιτο μίξεως· αἱ δὲ νέαι πολλάκις πρὸς τὴν συνουσίαν καὶ δίχα τῶν φιλημάτων ὀρμῶσιν. εἰ δὲ μὴ παρεῖεν θήλειαι, παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ὀρνέων νόμον ἐπιβαίνουσιν ἀλλήλοις οἱ ἄρρενες καὶ ὧὰ τίκτουσιν, οὐδὲν πρὸς νεοττῶν γονὴν ἐπιτήδεια. Καὶ τὰς κατοικιδίους δὲ ὄρνεις ἴσμεν ἀλεκτρυόνων χωρὶς καὶ ἐν ταῖς τῶν γυναικῶν χερσὶ θερμαινομένας ἀποτίκτειν ὧὰ· πρὸς εὐτοκίαν δὲ αὐταῖς, ἣν ὠδίνωνται, χρήσιμον ἐκ τῆς γῆς τῷ στόματι κάρφος λαβεῖν καὶ ἐπιτιθέναι τοῖς νώτοις. ^[5]
- 1 26 ὑπὲρ πάντα δὲ τὰ πτηνὰ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἴσμεν πολλαῖς χαίροντας μάχαις καὶ συνουσίαις. φωτὶ δὲ μάλιστα χαίρουσι καὶ προαγγέλλουσι τὴν ἡμέραν ὥς ἡλίῳ κεχαρισμένοι, καὶ τὰς τῶν γαμετῶν ὠδῖνας παρηγοροῦσι τῇ κοινωνίᾳ τῶν πόνων, ὥστε ἡρεμαῖόν τι καὶ λεπτὸν προσάδειν εἰς παραμυθίαν αὐταῖς. Πρὸ δὲ τῶν λοιπῶν πάντων ὀρνίθων, ἔτι χειμῶνος ὄντος, ὁ κόσσυφος ἀποτίκτει, καὶ χαίρει μύρτοις καὶ δάφναις καὶ κυπαρίσσων ἄλσεσι καὶ ταῖς εὐθαλέσι λεύκαις, πεύκαις τε καὶ πλατάνοις καὶ ταῖς διπλόθριξι πίτυσι, καὶ κισσοῖς. ^[5]
- 1 27 δύο δ' ἔστι γένη κοσσύφων· καὶ οἱ μὲν πάντῃ μέλανες, οἱ δὲ κηρῷ τὰ χεῖλη προσεοικότες, καὶ τῶν ἐτέρων μᾶλλον πρὸς τὰς ὠδὰς ἐπιτήδαιοι. Τὸ κάλλος δὲ ὁ ταῶς τὸ οἰκεῖον τεθαύμακε, καὶ εἰ καλὸν τις αὐτὸν ὀνομάσειεν, εὐθὺς τῶν πτερῶν τὰ ἄνθη μεμιγμένα χρυσῷ ὥσπερ τινὰ λειμῶνα δείκνυσιν ἀναστήσας, περιάγων εἰς κύκλον αὐτὰ διατεταγμένοις ὄμμασι· τὰ δὲ κατὰ τῆς οὐρᾶς λάμπουσιν ὥσπερ ἀστέρες αὐτῷ. ^[5]
- 1 28 καὶ εἰ προσιδῶν τις ἐπαινέσειεν ἐπὶ τῷ κάλλει, καὶ διὰ τῆς φωνῆς αὐτίκα φιλοτιμήσεται· σκώψαντος δὲ τινος τὴν οὐρὰν κατακρύψει μισῶν ὥσπερ τὸν φιλολοῖδορον. φρουρὸς οὗτος ἦν τῆς Ἰοῦς, ἡνίκα Ἥρα κατ' αὐτῆς ἐχαλέπαινε· Ἑρμῆς δ' ἀνείλεν αὐτόν, καὶ τελευτήσαντος ἀνῆκεν ὄρνιν ἢ γῆ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα τὰ σημεῖα τῶν πρόσθεν. Ἔστι τι καὶ πορφυρίων ἀπὸ τῆς χροιάς καλούμενον ὄρνεον· ἐρυθρὸν αὐτῷ τὸ ράμφος ἐστί, καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ὥσπερ τινὰ πῖλον ἔχει, ὁποῖους οἱ τοξόται Πέρσαι φοροῦσιν· τοῖς κατοικιδίοις ὀρνέοις ἴσος εἰς μέγεθος, πλὴν ὅτι χρῆται σκέλεσι μακροτέροις. ^[5]
- 1 29 οὗτος οὐκ ἂν ποτε εἰς μίξιν ἔλθοι παρόντος ἢ ὀρῶντος ἀνδρός· φύσει δὲ σώφρων ἐστί, καὶ εἰ ζηλευτῆς <τις> εἴη, ἀνιᾶται, ὥς μηδὲ ὀρᾶν ἄνδρα θέλει τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ συνιόντα· εἰ δὲ μοιχείας αἴσθοιτο, ἀθυμεῖ τοσοῦτον, ὥς διαφθείρεσθαι. Οἱ δὲ ὄρτυγες, ἣν τὰς νομάς τὰς προτέρας ἀπολιμπάνωσι, συνίπτανται τ' ἀλλήλοις καὶ μιᾷ τὴν θάλασσαν ὀρμῇ παραμεΐβουσι πτηνῶν ὄντες ὀξύτατοι καὶ δειλοὶ τοσοῦτον, ὥστε φρίττειν τοῦ πελάγους τὴν ὄψιν καὶ τὰ βλέφαρα ἐπιμύειν καὶ τοῖς ἰστίοις πολλάκις τῶν νεῶν περιρρήγνυσθαι καὶ τοῦτον παρὰ τῶν ναυτῶν θηρᾶσθαι τὸν τρόπον. ^[5]
- 1 30 ὥς δ' ἂν εἰδεῖεν, πότερον διεληλύθασιν ἢ οὐπω τὸ πέλαγος, πείρας αὐτοῖς τοιόσδε τρόπος ἐξηύρηται. τρεῖς ἕκαστος λίθους βραχεῖς ἐπὶ τοῦ στόματος φέρει καθ' ἕνα τε ἀφίησιν

ἀκροώμενος πότερον ἢ εἰς ὕδωρ ἐμπέπτωκε καὶ δεῖ πτήσεως μακροτέρας, ἢ κατὰ τῆς γῆς ἐνήνεκται καὶ καιρὸς ἤκει διαναπαύσεως. Μεθίστανται δὲ ὀρνέων γένη πολλά, ὥστε αὐτῶν τὰ τε τῆς ἐκδημίας καὶ τὰ τῆς ὁδοιπορίας μέτρα γινώσκεσθαι πλὴν μόνων τῶν πελαργῶν, ὑπὲρ ὧν οὐκ ἄν τις ἀκριβῶς εἰδῶς εἴποι, πόθεν ἤκουσιν, ἢ ποῦ πάλιν ἐπανίσταν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ Λυκίας αὐτούς, οἱ δὲ ἔρχεσθαι ἐξ Αἰθιοπίας φασίν, ὅθεν τὸ μυρίον ὕδωρ τοῦ Νείλου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καρποὺς ποιεῖ πλατυνόμενον. ^[5]

- 1 31 θαυμαστοὶ δὲ καὶ ἀγχίνοοι εἰσιν, ἣν τε φυλάσσασθαι βλάβην, ἣν τε ἐκτίσαι δέη χάριν εὐεργεσίας. καίτοι περὶ αὐτῶν καὶ τοιόνδε ἀκήκοα· λίθῳ τις σκέλος ἔκλασε πελαργοῦ· ὁ δ' ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πλάγιος ἔπεσε καλιᾶς, εἴτα γυναῖκες ἀσθενοῦντά τ' αὐτὸν καὶ σκάζοντα θεασάμεναι ἰάσαντο λαβοῦσαι· καὶ βαδίζων ἤδη νικηθέντος τοῦ πάθους σὺν τοῖς λοιποῖς ἀπέπτη, καὶ πάλιν ἐπιόντος ἔαρος εἰς τὴν αὐτὴν ὥρμησεν οἰκίαν, ὡς γνωσθῆναι μὲν ἀπὸ τῶν τῆς χωλείας σημείων, ἦσαι δὲ τὰς γυναῖκας, ὅτι παρ' αὐτὰς ἤκεν ἀσμένως. τοῖς μακροῖς δὲ χεῖλεσιν ἐπικύψας ἐκεῖνος λίθον τῶν τιμίων περικαλλέστατον πρὸς τοῖς ποσὶν ἤμεσε τῶν γυναικῶν· αἱ δ' ἔγνωσαν, ὡς εἰς χάριτος ἀμοιβὴν καὶ ἀνδρῶν πολλάκις εἰσὶν οἱ πελαργοὶ προθυμότεροι. ἐν Ἰταλίᾳ δέ τι λέγεται συμβῆναι τοιοῦτον· νεοττοὺς τινων πελαργῶν ὅφιν ἀπὸ τῆς γῆς κατήσθιεν ἀνερπύζων καὶ πάλιν εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τὸν ἕτερον τοῖς αὐτοῖς διέφθειρε τόκον. οἱ δὲ στειλάμενοι πρὸς τὴν ξένην καὶ τὸ τρίτον ἤκοντες καινὸν τινα ὄρνιν καὶ οὐκ ὀφθέντα πρότερον ἐπηγάγοντο, βραχύτερον μὲν αὐτῶν, ῥάμφος δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὀξὺ καὶ μέγιστον ὡς τι προβαλλόμενον ξίφος. πῶς ἄρα τῶν νεοττῶν αὐτῶν τὴν δυσποτμίαν ἀγγείλαντες, τίσι δὲ πρὸς τὴν ἐπικουρίαν ἐλθεῖν πείσαντες ἐπαγγελίαις ἢ λόγοις; εἰ μὴ ἄρα τις ἄγνωστα ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους φθέγγεσθαι λέγοι τοὺς τε ὄρνεις καὶ τὰ θηρία. ὁ δὲ, τέκνων μὲν οὐκ ὄντων ἔτι τοῖς πελαργοῖς, ἐπὶ τὰς αὐτὰς νομὰς ἦει τοῖς κεκληκόσιν· νεοττευσάντων δέ, τοὺς μὲν ἀφίπτασθαι πόρρῳ καὶ τροφὰς κομίζειν ἔδει τοῖς τε νεοττοῖς καὶ τῷ φύλακι, τὸν δ' ἐπὶ τῆς καλιᾶς μένειν ἐπιόντα τὸν ὄφιν. καὶ μικρὸν ὕστερον ἐκ τοῦ φωλεοῦ προσελθὼν ἀνεσόβει τοὺς νεοττοὺς, ὧν ὁ σύμμαχος προσειστήκει, καὶ παίει δὴ τῷ ῥάμφει τὸν ὄφιν· ὁ δ' οὐχ ὑπείξας, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀλκὸν ἀναστήσας πρὸς τε τὴν οὐρὰν ἐρεισάμενος ἀντετάττετο καί, πληγὴν πάλιν δεξάμενος, εἴτα ἀντιταχθεὶς ταῖς σπεύραις περιβαλεῖν τὸν ὄρνιν ἠπείγετο, μάτην πλείστοις χρώμενος ἔλιγμοις· ὁ γὰρ ὄρνις ὑπέφευγε ῥαδίως τοῖς πτεροῖς κουφιζόμενος· καὶ τοὺς νεοττοὺς ὁ μὲν ἀνελεῖν ἔσπευδεν, ὁ δὲ σῶσαι, μέχρι πρὸς τὸ τῶν τραυμάτων πλήθος ὁ ὄφιν ἀπειπῶν διεφθάρη, δακῶν γε μὴν τὸν ὄρνιν ἐν τῇ συμπλοκῇ καὶ τὸν ἰὸν αὐτῷ τῶν ὀδόντων ἐγγέας, ὡς καὶ τὰ πτερὰ πάντα αὐτῷ διαρρεῦσαι. τοῦ καιροῦ δὲ τῆς ἀναστροφῆς ἤκοντος οἱ μὲν λοιποὶ πάντες ἀφίπταντο πελαργοί· οἷς δὲ τῆς πρὸς τὸν σεσωκότα τοὺς νεοττοὺς ἔμελεν ἀμοιβῆς, σὺν αὐτοῖς ἔμενον τοῖς νεοττοῖς, μέχρις ἐκεῖνῳ νέα περιφυῆναι πτερὰ καὶ συναπελθεῖν ὑπῆρξεν αὐτοῖς.

[45]

- 1 32 Ἀκήκοα δέ, ὡς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὄρνις εἴη γονέων ἄτερ καὶ μίξεως χωρὶς ὑφιστάμενος, φοῖνιξ ὄνομα, καὶ βιοῦν φασιν ἐπὶ πλεῖστον καὶ μετὰ πάσης ἀφοβίας αὐτόν, ὡς οὔτε τόξοις, οὔτε λίθοις, οὔτε καλάμοις ἢ πάγαις τῶν ἀνδρῶν τι κατ' αὐτοῦ ποιεῖν πειρωμένων. ὁ δὲ θάνατος αὐτῷ τὴν ἀρχὴν ποιεῖ τῆς ζωῆς· ἦν γάρ ποτε γηράσας πρὸς τὰς πτήσεις ἑαυτὸν ἴδοι νωθέστερον ἢ τὰς αὐγάς τῶν ὀμμάτων ἐλασσουμένης, ἐφ' ὕψηλῆς πέτρας κάρφη συλλέξας πυρὰν τινα τῆς τελευτῆς ἢ καλιὰν συντίθησι τῆς ζωῆς, ἦν, ἐν μέσῳ καθημένου τοῦ φοίνικος, ἢ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καταφλέγει θερμότης· οὕτω δὲ διαφθαρέντος αὐτοῦ νέος ἐκ τῆς τέφρας αὐθις ἕτερος γίγνεται φοῖνιξ καὶ τοῖς πατρώοις ἔθεσι χρῆται, ὥστε ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς μόνης αὐγῆς, πατρός τε καὶ μητρὸς χωρὶς, τὸν ὄρνιν γίγνεσθαι τοῦτον. ΛΟΓΟΣ Β Λεκτέον δὲ καὶ περὶ τῶν ἀμφιβίων ὀρνέων, ὅσα τῇ θαλάσῃ χαίρουσι καὶ ταῖς ἀκταῖς ἐφρίζανουσι καὶ πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς

ποιοῦνται τὰς καλιάς, ὧν ἐστὶ γένη πλείω τε καὶ ποικίλα· οὐ γὰρ ἐλάττους τρέφει τῆς γῆς ὄρνεις ἢ θάλασσα. ^[5]

² ¹ οὐ μὴν μία φύσις τούτοις τε καὶ τοῖς χερσαίοις ἐστίν· ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐπὶ ταῖς σαρκὶν ἀραιότερα κεῖται πτερὰ καὶ πρὸς τὴν ταχεῖαν χρῆσιμα πτήσιν· πυκνὰ δὲ καὶ οὐδαμῶς πεφυκότα βρέχεσθαι περισκέπει τοὺς ἀμφιβίους, ὥστε νήχεσθαι αὐτοῖς ἀδιαβρόχοις ἐξεῖναι. καὶ πόρους ἔχουσιν ἐπὶ τῶν στομάτων πλατεῖς, δι' ὧν τὸν ληφθέντα ἰχθὺν παραπέμπουσιν εἰς τὴν γαστέρα εὐκόλως. ἀλλὰ καὶ στεγανοὶ τοῖς πλείστοις πόδες εἰσίν, οἷς ἐπὶ τῶν ὑδάτων οἷα κώπαις χρῶνται νηχόμενοι. Καὶ φύσις μὲν αὐτοῖς ἦδε κοινή, δυνάμει δ' ὑπερβάλλουσι τοὺς λοιποὺς πάντας οἱ ἀλῖαιετοι, τὸ μὲν εἶδος τοῖς χερσαίοις ἀετοῖς ἐοικότες, βορᾶ δὲ χρώμενοι θαλαττῖα, καὶ τοὺς ἰχθύς μάλιστα θηρῶντες ἐκείνους, οἱ πλεῖν δοκοῦσιν ἐπ' ἄκρων τῶν ὑδάτων νηχόμενοι, ὥστε καὶ μέρος αὐτοῖς ἐκφανὲς εἶναι τοῦ σώματος. ^[5]

² ² οὐ μὴν αἰεὶ χρηστὸν αὐτοῖς τὸ τῆς ἄγρας τέλος ἐστί. τοῖς γὰρ μείζοσι πολλάκις ἰχθύσι τὰς καμπύλας τῶν ὀνύχων ἐπιβάλλοντες ἀκμάς, πρὸς μὲν τὸν ἀέρα αὐτοὺς οὐκ ἰσχύουσιν ὡς βαρεῖς ἀνασπᾶσαι, καθελκόμενοι δ' αὐτοὶ διαφθείρονται θάττον ἢ διαφθείρουσι, πρὸς τὸν τῆς θαλάττης πυθμένα τῆς ὀδύνης τοὺς ἰχθύς ἐπειγούσης τῶν δ' οὐκ ἰσχυόντων διαπαρέντας ἅπαξ ὑπεκλῦσαι τοὺς ὄνυχας. τούτους φασὶ νόθους παῖδας ἀετῶν εἶναι χερσαίων καὶ τῶν πατρῶων καλιῶν διὰ τοῦτο ἐξεληλάσθαι, εἴτα ὑπὸ τισι τραφέντας ἄλλοις ὀρνέοις, τὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐκκλίνειν διατριβὰς καὶ τοῖς πελάγεσιν ὑπερχαίρειν. οἱ ἀλῖεῖς δ' αὐτοὺς ὡς εὐκτὴν τινα καὶ αἷσιον ὄψιν ἀσπάζονται. Ὅρνις δὲ τις ἄλλος ἔστιν, βραχὺς μὲν ὡς οἱ τῶν λάρων ἐλάσσονες, ἰσχυρὸς δὲ καὶ τὴν χροιάν λευκὸς καὶ τοῖς τὰς φάσσας ἀναιροῦσιν ἰέραξι προσόμοιος, ὃς ὀνομάζεται καταράκτης· τῶν νηχομένων γὰρ τινας τηρήσας ἰχθύων—ὄρᾳ δὲ καὶ μέχρι τοῦ τῆς θαλάσσης βυθοῦ— πρὸς ὕψος ἑαυτὸν αἶρει καὶ τὰ πτερὰ πάντα συστείλας εἰς τὸν πόντον, οἷα πίπτων ἵεται, διατεμὼν τὸν ἀέρα— παντὸς ἂν εἴποι τις βέλους ὀξύτερον—καὶ καταδύεται μέχρις ὀργυῖας ἢ καὶ πλέον· ἔσθ' ὅτε συλλαβὼν τε τὸν ἰχθὺν ἀνασπᾷ καὶ ἰπτάμενος ἔτι πάλλοντα κατεσθίει. ^[10]

² ³ τοῖς σκοπέλοις δὲ καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς ἐφρίζει καὶ ταῖς χοῖρας πέτραις, αἱ μικρὸν ὑπερκύπτουσι τῆς θαλάσσης, καὶ πρὸς ποτὸν οὐ κατὰ τοὺς λοιποὺς ὄρνεις χρῆται ποταμοῖς ἢ πηγαῖς, ἀλλ' ὕδατι θαλασσίῳ· καὶ βρύα ἐπὶ τῶν πετρῶν τοῖς ῥοῖς ὑποστρώννυσιν, οὔτε θάλπων καὶ τοῖς ἀνέμοις αὐτὰ διὰ παντὸς ἐπιτρέπων. καὶ τι καὶ ἐπὶ τοῖς ῥοῖς τοιόνδε δρῶσιν οἱ καταράκται· οἱ μὲν ἄρσενες ἀναλαβόντες οἷς ἔνεστιν ἄρσενα, αἱ θήλειαι δ' ὁμοίως τὰ θήλεα, καὶ τοῖς ποσὶν ἐπισφίγγαντες πρὸς τὸν ἀέρα ἀνίπτανται καὶ κατὰ τοῦ πελάγους φέρεσθαι ἀφιασιν, εἴτα πρὸς τὸ ὕδωρ ἐπόμενοι θάττον ἐξαρπάζουσι τοῦ πελάγους αὐτά, συνεχῶς τοῦτο ἔν τισι ποιοῦντες ἡμέραις· οὕτω θ' ἢ φορὰ θερμήνασα τῶν ῥῶν προφέρει τοὺς νεοττοὺς. οἱ δὲ τὸ φῶς ἰδόντες εὐθὺς ἐπὶ τῶν καλιῶν οὐκ ἀνέχονται διατρίβειν, ἀλλὰ τῇ τῶν τεκόντων ἔπεσθαι πτήσει φιλονεικοῦσιν· εἴτα οἱ γονεῖς ὑπολαβόντες αὐτοὺς πάλιν εἰς τὸν βυθὸν ἀφιασι, καὶ πάλιν ἀρπάζουσιν ἡπειγμένως ἐλαφρίζοντες τὸν πόνον αὐτοῖς· οὕτω γὰρ ἂν θάττον τῆς πατρῶας θήρας τὸν τρόπον ἐκδιδαχθεῖεν, καὶ τις ἂν αὐτοὺς εἰκάσειε παισὶν ἐπὶ γεωργίαν ἐπομένους γεγηρακότες πατρί, ὧν ὁ μὲν ἐπιθεὶς βουσὶν ἄροτρον ἀνατέμνει τὴν γῆν, ὁ δ' ἡγεῖται σῖτον ἐπὶ σπόρον ἐκχέων· ἐργαζομένοις δ' ὁ πατὴρ ἐφέστηκε διδάσκων ἅμα καὶ γεγηθῶς. οἱ καταράκται δὲ νέοι μὲν ὄντες ἔτι τοὺς βραχεῖς ἀρπάζουσι τῶν ἰχθύων καὶ οὐδὲ τῶν ἀκτῶν ἵπτασθαι πόρρω θαρροῦσιν, αὐξηθέντες δὲ τοῖς μείζοσιν ἐφοπλίζονται. καὶ τῶν ἀμφιβίων πάντων κάκιον τελευτῶσιν ὀρνέων· ὑπὸ γήρωι γὰρ αὐτοῖς τῆς ὀψευος ἀμβλυνθείσης ἡγοῦνται μὲν ἐπὶ τὸ πέλαγος φέρεσθαι τῆς ἄγρας ἐφίεμενοι τῆς συνήθους, πέτραις δὲ καὶ κρημνοῖς περιρρηγνύμενοι διαφθείρονται. Καὶ οἱ τροχίλοι δὲ τῶν ἀμφιβίων ὀρνέων εἰσὶ, καὶ πρὸς τοῖς

αἰγιαλοῖς τρέχουσιν οὕτω πολλάκις, ὥς ὀξύτερον αὐτῶν τῆς πτήσεως εἶναι τὸν δρόμον· ἔχουσι γοῦν καὶ τὴν προσηγορίαν ἐντεῦθεν. ^[40]

2 4 τοῖς μεγάλοις δ' οὐκ ἐπιχειροῦσιν ἰχθύσιν, ἀλλ' ἀπόχρη θήρα καρκινάδος αὐτοῖς ἢ συλλαβεῖν ἄλλο τι τῶν ὀπόσα πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκφέρει τὰ κύματα. νέμονται δ' οἱ ἄρσενες μετ' ἀλλήλων καὶ χωρὶς πάλιν αἱ θήλειαι, καὶ τοῦ ἔαρος ἐπιστάντος ἐπειγόμεναι πρὸς συνουσίαν αἱ θήλειαι πρότεραι τοῖς ἄρρεσιν ἐφορμῶσι καὶ μικρὸν τι παρ' αὐτοῖς οἷον ἄδουσι τετριγυῖαι· οὕτω τε ἐκκαλοῦνται πρὸς μίξιν καὶ τῇ προτροπῇ μόλις ἐνδόντες οἱ ἄρρενες μίγνυνται, μέχρις ἂν πέντε πεποικέναι ᾧ διὰ τῆς μίξεως οἰηθῶσι, καὶ πρὸς τὰς αὐτῶν πάλιν ἕκαστοι χωροῦσι νομάς, τῶν ἀρρένων μὲν οὐδὲ μικρὸν ἔτι λόγον τῆς τῶν παίδων ἐκτροφῆς ποιουμένων οὐδὲ τῆς μίξεως μνήμην, τῶν θηλειῶν δ' ἐπὶ τοῖς νεοττοῖς καμνουσῶν καὶ πρὸς ἀλλήλας τὴν σπουδὴν νεμομένων· αἱ μὲν γὰρ τὰ ᾧ θάλπουσαι μένουσιν ἐν ταῖς καλιαῖς, αἱ δὲ τροφὴν συγκομίζουσι ταῖς θαλπούσαις, καὶ δρῶσι τοῦτο ἀμοιβαδὸν τὰ ᾧ τῇ τῶν πτερῶν θερμαίνουσαι παραψάσκει· εἴτα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τοὺς νεοττοὺς ἄγουσιν αὐξηθέντας, ἐν ᾧ τοῖς ἄρρεσι νέμεσθαι φίλον, καὶ μερισθέντες οὕτως ἔπονται τοῖς τε ἄρρεσι καὶ ταῖς θηλείαις οἱ παῖδες, ὥστε ἑοικέναι προβάτοις ὑπὸ τῶν ποιμένων μετὰ τὰς ἐν ταῖς νομαῖς συμμίξεις χωριζόμενοις. Οἱ λάρροι τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶ προσφιλέστατοι καὶ πλησίον αὐτῶν οἰκοῦσιν ὥς συνηθέστατοι· καὶ εἰ θεάσαιντο σαγήνην ἀλιέας ἐξέλκοντας, ὥς κοινωνοὶ τῆς ἄγρας πλησιάζουσι ταῖς ἀκάτοις καὶ περὶ τὰ δίκτυα κεκραγότες μοῖραν ἀπαιτοῦσι τῆς θήρας, καὶ παρέχουσιν οἱ γριπεῖς κατὰ τῆς θαλάττης ῥιπτοῦντες τῶν ἰχθύων τινάς, οἱ δὲ τοὺς τε ῥιπτουμένους ἐπιδραμόντες ἐσθίουσι, καὶ εἴ τινες διεκφύγοιεν ἄλλοι τῶν λίνων, ἐκδέχονται, καὶ μάλα ἐτοίμως, αὐτούς, ὥστε εἶναι δόξαν, ὅτι ποτὲ γεγονότες ἄνδρες καὶ πρῶτοι θήραν τὴν θαλασσίαν εὐράμενοι, καὶ θεῶν βουλήσει μεταβληθέντες εἰς ὄρνεις τῆς παλαιᾶς ἔτι μέμνηνται ἐπιστήμης οὐ πόρρω τῶν πόλεων καὶ τῶν λιμένων ἱπτάμενοι. ^[10]

2 5 πλείω δ' ἔστι γένη τῶν λάρρων· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν λευκοὶ τ' εἰσὶ καὶ ὥς αἱ περισσότεραι βραχεῖς· οἱ δὲ τούτων μὲν εἰσὶ μείζους καὶ ἰσχυρότεροι, πυκνοτάτοις δὲ πτεροῖς περισκέπονται, καὶ τινες ἔτι καὶ τούτων εὐμεγεθέστεροι. λευκὰ δ' ἔστι καὶ τούτοις πτερὰ πλὴν ὅσον ἐπὶ ταῖς ἀκροτάταις πτέρυξι καὶ τοῖς τραχήλοις μελαίνονται. καὶ τούτους ἅπαντες οἱ λοιποὶ λάρροι νομῆς τε καὶ ἔδρας χαρίζονται καὶ ὥς βασιλεῦσιν ὑπέικουσι, καὶ γηράσκουσι δ' αὐτοῖς κυανὰ γίγνεται τὰ πτερὰ, καὶ κατὰ τῶν πετρῶν, ἐν αἷς μάλιστα ὕδωρ τῆς γῆς πότιμον ἀπορρεῖ, νεοττεύουσιν, ὥστε τοὺς παῖδας θαλασσίᾳ μὲν τροφῇ, γλυκεῖ δ' ὕδατι χρῆσθαι, μέχρις ἂν αὐξηθέντες ἰσχύσωσιν ἀφίπτασθαι τῶν καλιῶν· τότε δὴ καὶ τροφῇ καὶ ποτῷ χρήσονται θαλασσίῳ. πρὸς δὲ νήξεως τάχος οὐκ ἂν ὄρνις ἕτερος ἐρίσειε λάρω. Αἱ δ' αἰθυαὶ τροφῆς μὲν αἰεὶ πλείστης ὀρέγονται καὶ οὐκ ἂν ποτε λιμώττουσαι κορεσθεῖεν, τοὺς δ' ἐσθιομένους ἰχθύας εὐθὺ διὰ τῆς ἔδρας ἐκκρίνουσιν, ὥς καὶ ζῶντας ἀποπέμπειν ἔσθ' ὅτε. ^[25]

2 6 καὶ μόναί τῶν ἀμφιβίων ὀρνίθων κατὰ ταῦτόν θηρῶσι τε καὶ ἵπτανται καὶ ἐσθίουσι, καὶ μάλιστα τοὺς γόγγρους καὶ τὰς ἐγχέλεις καὶ τοὺς ἄλλους δ' ἰχθύας, οἷς ὀλισθηρὸν σῶμά ἐστιν. ἀλλὰ καὶ μένουσιν ἐπὶ πλεῖστον ὑποβρύχιοι καταδύσασαι, καὶ τοὺς ἰχθύας διώκουσιν ὥς δελφῖνες ἢ κύνες. καὶ οὐκ ἐν τοῖς πελάγεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς λίμναις εἰσὶ, μάλιστα εἰ ταραχὴ τις ὑπ' ἀνέμων ἔχει τὴν θάλασσαν· τότε γὰρ οὐκ ἐθέλουσιν ἐνδιατρίβειν αὐτῇ. καὶ μόνας ταύτας ἐκ πάντων φασὶ τῶν πτηνῶν μήτε ἀφίεναι φωνήν, μήτε ἀκούειν δύνασθαι. Καὶ τοὺς πελεκύνους, οἷς εἰσιν οἱ τράχηλοι μήκιστοι, τροφῆς ἔχει πόθος οὐ μείων, ἀλλ' οὐ παντὶ κατὰ τὰς αἰθυῖας τῷ σώματι καταδύνουσιν, ὥς οἱ κυβιστῶντες δὲ τοὺς μὲν τραχήλους συνεχῶς καθιάσιν, οἷς ἐστὶ μῆκος ὀργυῖας, τὰ νῶτα δ' ὑπὲρ τῆς θαλάσσης δεικνύουσι καὶ τοὺς ἀπαντῶντας κατεσθίουσι πάντας ἰχθύας, μεγίστῳ χάσματι προσδεξάμενοι. ^[5]

2 7

καί τις κόλπος αὐτοῖς ἐξήρτηται πρὸ τῶν στέρνων, εἰς ὃν ἅπασαν τὴν τροφὴν ἐπειγόμενοι τέως ἐμβάλλουσιν οὔτε τῶν κτενῶν οὔτε τῶν σκληρῶν μυῶν ἀπεχόμενοι, σὺν δ' αὐτοῖς τοῖς σκέπεσι τέως τὸ προστυχὸν παραπέμποντες, εἴτα ἀνεμούμενοι πάλιν ἅπαντα τεθνεῶτα, καὶ οὕτω τὰς μὲν σάρκας ἐσθίοντες, τὰ δ' ὄστρακα πόρρω ῥίπτοῦντες· μεμυκότα γὰρ ἐν τῷ ζῆν, μετὰ τὴν τελευτὴν ἀνοίγνυται καὶ δίσταται. τῶν ἀλκυόνων δ' οὐκ ἂν εἴποι τις εἰς φωνὴν ὄρνεις ἡδίους, οὐδὲ τοῖς θεοῖς τοῖς θαλαττίοις προσφιλεστέρας, οἳ καὶ γαλήνην αὐταῖς τὰ κύματα παύοντες καὶ ἄπνοιαν παντελῆ παρὰ τὸν καιρὸν χαρίζονται τῶν ὠδίνων, ἐν ἡμέραις ἐφεξῆς ἑπτὰ τικτούσαις τε καὶ ἐκτρεφούσαις τοὺς νεοττούς. ^[5]

2 8 Νηρεΐδων δὲ εἶναι τοῦτο δῶρον ἐπὶ φιλανδρίᾳ πιστεύεται, ὅτι τὸν αὐτῆς ἄνδρα Κήϋκα ἐν τῷ πελάγει διαφθαρέντα θρηνοῦσά ποτε ἀσχέτως ἡ Ἄλκυὼν μετεβλήθη μὲν εἰς ὄρνεον, τοῦ δὲ πάθους οὐκ ἐπιλέλησται. φιλοῦσι δ' οὕτω τὴν θάλασσαν, ὥς παρ' αὐτοῖς τοῖς κύμασι τιθέναι τὰς καλιάς καὶ τὰ μὲν στέρνα βρέχειν, τὴν οὐρὰν δ' ἐπιτιθέναι τῇ χέρσῳ. ἀλλ' οὐδὲ κάρφη τῆς γῆς κατὰ τοὺς λοιποὺς ὄρνεις, βρύα δὲ καὶ ἀμπελίδας καὶ βόστρυχας καὶ ὠτακίδας καὶ βοτάνας ἐτέρας ἐκ τοῦ πελάγους συλλέξασαι ποιοῦνται τὰς καλιάς. καὶ εἰ τὸν ἄρρενα τελευτήσαι συμβαίη, βορᾶς ἀπεχόμεναι καὶ πότου παντὸς ἐπὶ πολὺ θρηνοῦσι καὶ διαφθεύρονται, καὶ τὰς ὠδὰς δ' εἰ καταπαύειν μέλλοιεν, κῆϋξ συνεχῶς ἐπειποῦσαι σιγῶσι. κήϋκος δὲ φωνῆς μήτ' ἐγὼ μήτ' ἄλλος ἀκούσαι τις· φροντίδας γὰρ καὶ τελευτὰς σημαίνει καὶ δυστυχήματα· διόπερ αὐτοὺς ἐν νυκτὶ νέμεσθαι καὶ περὶ τὰ μέρη τῶν λιμνῶν καὶ τῶν ποταμῶν διάγειν τὰ ἐρημότατα πεποίηκεν ὁ Ζεὺς, ὥς ἂν μὴ τοῖς ἀνδράσι διενοχλοῖεν. Φίλτατοι δ' εἰσὶν οἱ ἐρωδιοὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ προσημαίνουσιν εὐδίαν τε καὶ χειμῶνα, μάλιστα πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅθεν ἂν μέλλῃ σφοδρότατος ἄνεμος πνεῖν, ἐπὶ τοῖς στήθεσι τὰς κεφαλὰς κατακλίνοντες. ^[20]

2 9 ναύτης γοῦν οὐκ ἂν ποτε ἐκὼν ἐρωδιὸν ἀποκτείνειεν, ἐπειδὴ πιστεύονται τοῖς ἀλιεῦσιν ἐν τῇ θαλάττῃ σημαίνειν, ὅποσα τοῖς θηραταῖς ἐπὶ τῆς γῆς οἱ ἰέρακες. φασὶ δ' αὐτούς, καὶ ἡνίκα μία τροφὴ πᾶσιν ἦν τοῖς ὀρνέοις, πρῶτους βορὰν ἐκ τῶν ὑδάτων εὐρεῖν, καὶ παρ' αὐτῶν τοὺς λοιποὺς πάντας ἐκδιδαχθῆναι· ἐπὶ δὲ τῇ τέχνῃ μεγαλαυχήσαντας καὶ οὐδ' αὐτὸν εἰπόντας ὑπὲρ νήξεως ἐρίζειν δύνασθαι σφισι τὸν Ποσειδῶνα τὴν ἐπιστήμην ἀποβαλεῖν τοῦ θεοῦ μηνίσαντος· ὃ καὶ τῷ θαμύρᾳ φασὶ μέγα ἐπὶ ταῖς ὠδαῖς φρονοῦντι πεποιηκέναι τὰς Μούσας. ἐντεῦθεν οὖν οἱ μὲν λοιποὶ πάντες ὄρνεις ἐς τὸ ὕδωρ δύναντες θηρεύουσι τοὺς ἰχθύας, οἱ δ' ἐρωδιοὶ τοῦ νήχεσθαι στερηθέντες ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς ἐστῶτες ἀγρεύουσι, σοφόν τι μηχανώμενοι καὶ χαρίεν πρὸς τὴν τῶν ἰχθύων ἀπάτην· ἴστανται γὰρ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἀπεναντίον, ὥς μὴ τὴν σκιὰν αὐτῶν τοὺς ἰχθύας ὀρῶντας ἐκκλίνειν. καὶ ἔστιν αὐτῶν γένη μυρία· οἱ μὲν γὰρ βραχεῖς τ' εἰσὶ καὶ λευκοί, ἄλλοι δὲ ποικίλοι καὶ μείζονες, μέσοι δ' ἕτεροι, καὶ τοῖς μὲν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πλόκαμος, ἄλλοις δ' ὥσπερ τις βόστρυχος ἀπῆρώρηται. καὶ ζῶντες ἅπαντες ἐκ θαλάσσης ἐπὶ τῆς γῆς ποιοῦνται τὰς καλιάς. οἱ δ' ἱμαντόποδες λεπτοῖς μὲν σκέλεσι χρῶνται καὶ ἔχουσι τὴν προσηγορίαν ἐκ τούτου. ^[25]

2 10 καινὸν δ' ἐπ' αὐτῶν ἔστιν, ὅτι τὴν κάτωθεν γένυν ἔχοντες πεπηγυῖαν μόνην κινουσί τὴν ἄνωθεν. Κέπφον δ' ἕτερον ὄρνεον ἐκ τῆς κουφότητος οἱ ἀλιεῖς ὀνομάζουσιν· τὸ γὰρ ὕδωρ ἄκρον τοῖς ποσὶν ἐπιτρέχει καὶ σημαίνει τοῖς ἀλιεῦσιν ἐπιτυχίαν.

2 11 διατρίβουσι δὲ ἔνθα ἀμείνους τῶν ἰχθύων ὦσιν ἀγέλαι, καὶ μάλιστα τοῖς θύννοις ἔπονται, ὅτι τοὺς βραχυτέρους οὗτοι κατατέμνοντες τοῖς ὀδοῦσιν ἰχθύας σάρκας τινάς, αἷς οἱ κέφφοι τρέφονται, καταλιμπάνουσιν ἐν τοῖς ὕδασι. καὶ μὴν καὶ δελφῖσιν ἀκολουθοῦσι τροφὴν τὸ αἷμα ποιούμενοι τῶν ἰχθύων, οὓς ἂν ἀποκτείνωσιν οἱ δελφῖνες. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν τῆς θαλάσσης ἄχνην ἐσθίουσι, καὶ οὐκ ἂν τις τοὺς κέφφους ἀργοῦντας ἢ καθεύδοντας, οὔτ' ἐπὶ τῆς γῆς ῥαδίως, οὔτ' ἐπὶ τῆς θαλάσσης θεάσαιτο, ἀλλ' ἢ θηρῶσιν ἢ πέτανται. καὶ τὰς βροντὰς δὲ οὕτω δεδίασιν, ὥστε, εἰ βροντῆς ἀκούσαιεν, ἐκ τοῦ ἀέρος πίπτειν εἰς θάλασσαν, εἴτε παρ' αὐτῆς εἴτε

παρὰ τοῦ ἀέρος τίκτονται· καὶ γὰρ ἡ γῆ τινὰς καρποὺς ἐπὶ ταῖς βρονταῖς ἀνίησιν αὐτομάτους. Ἐλαφὶς δ' ὄρνις ἐστὶ τὰ πτερὰ πάντα ἐπὶ τοῖς νώτοις ἐλάφων ἔχων ἐοικότα θριξί, καὶ τρέφεται κατὰ τὰς χερσαίους ἵγγας, τὴν γλῶσσαν μηκίστην οὖσαν ὥσπερ ὄρμιαν εἰς τὸ ὕδωρ ἐπὶ πολὺ καθιεῖσα, οὕτω τε κατὰ μικρὸν ἐπὶ τὸν λαιμὸν ἀνέλκουσα τὸν ἰχθὺν τὸν ἀπατηθέντα καὶ ἐπιψαύσαντα. ^[5]

- 2 12 καὶ πρὸς ταύτην μοι δοκοῦσιν ἰδόντες πρῶτον οἱ ἀλιεῖς τῶν μακρῶν καλάμων ἀπαρτῆσαι τρίχας ἱππείας. Τοῖς κολύμβοις δ' ἐστὶν ἀεὶ τὸ νήχεσθαι φίλον, καὶ οὐδ' ἂν ὕπνου χάριν ἢ τροφῆς ἐπὶ τὴν γῆν ἔλθοιεν, οὐδὲ χειμῶν αὐτοὺς ἢ νύξ τοῦτο συναναγκάζει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν κυμάτων εἰσὶ, τὸ κρύος μὴ δεδοικότες, καὶ νήχονται τῶν ἀνέμων ἀπεναντίον, ὥς ἂν μὴ τῇ σφοδρότητι βιασθέντες ἐπὶ τὴν γῆν ποτε καὶ παρὰ γνώμην ἐξενεχθεῖεν. ^[5]
- 2 14 Ταῦτόν δὲ καὶ οἱ θρᾶκες ὀνομαζόμενοι καὶ οἱ δυτῖνοι ποιοῦσιν ὄρνεις ἐπὶ τὴν γῆν μόνον ὡς πιστοτέραν, ἥνίκα ἂν τίκτωσιν, ἐξιόντες. Ἡ δὲ κირρὶς ἀξίαν τῶν ἀσεβημάτων δίδωσι δίκην, ὅτι τοῦ Μίνως ἐρασθεῖσα καὶ τὸν πορφυροῦν τοῦ πατρὸς πλόκαμον ἐκτεμοῦσα τὴν πατρίδα εἴλετο προδοῦναι τῷ Μίνωϊ· ὁ δὲ τὴν προδοσίαν καὶ μετὰ τὴν νίκην μεμψάμενος, ἀπέδυσέ τ' αὐτὴν νεῶς καὶ κατὰ τῆς θαλάττης εἶασε φέρεσθαι. ^[5]
- 2 15 καὶ μεταβέβληται μὲν οὕτως εἰς ὄρνεον αὕτη, μισεῖται δὲ παρὰ πάντων ὀρνέων, κἂν ἀλῖαίετος αὐτὴν θεάσῃται πλανωμένην εὐθύς ἐπιθέμενος διαφθείρει. Εἷς τῶν ἀμφιβίων ὀρνίθων ἐστὶ καὶ ὁ θεόκρονος, ὃς ἐξ ἀετῶν εἶναι νόθος καὶ ἱεράκων πιστεύεται.
- 2 16 τὴν γονὴν δ' αὐτοῦ τοιάνδε παλαιὸς τις εἶναι βούλεται λόγος· ἔστι τι γένος οὕτω μάχλον ἱέρακος, ὡς ἐν ταῖς ἑαριναῖς ὥραις πᾶσαν ἀποτίθεσθαι τὴν ἰσχὺν καὶ παρὰ τῶν βραχυτάτων στρουθῶν καταδάκνεσθαι· τοῦ θέρους δ' ἐπελθόντος καὶ τὸν ἀέρα τοῦ σειρίου φλέγοντος, ἀναλαμβάνει τὴν δύναμιν καὶ τοὺς μὲν στρουθοὺς κρίζων φοβεῖ καὶ συλλαμβάνων ἐσθίει καὶ δοκεῖ πως αὐτοῖς τὰς ὕβρεις ἐγκαλεῖν τὰς προτέρας. εἰ δ' ἀετοῦ θηλείας ἀκούσειε, προσίπταται αὐτῇ καὶ μίγνυται πολλάκις ἐξαπατήσας· ἢ δ' ὑπὸ τοῦ χειρόνος ὄρνιθος εἰς τὸ κύειν ἐλθοῦσα οὔτε θάλπειν ἀξιοῖ τὰ τεχθέντα ὥα καί, ὡς ἂν λάθοι, πόρρω που τῶν ἀετῶν ἵπταται τῶν ἄρρένων· εἰ γὰρ αἴσθοιντο, διαφθείρουσιν ἐξελαύνοντες ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ πάντως αὐτήν. τῶν ὥων δ' ὑπὸ ταῖς ἡλιακαῖς θερμαινομένων ἀκτίσι, οἱ νεοττοὶ προκύψαντες τοῖς ἀμφιβίοις εἰσὶν ἰχθύσιν ὀλέθριοι. Καὶ γύγης ὄρνις ἐστίν, ἀναβοᾷν ἀεὶ <εἰωθῶς> καὶ ἄδειν τούτῳ δοκῶν καὶ τὴν προσηγορίαν ἔχων ἐντεῦθεν, ὃς τοὺς ὄρνεις ἐν νυκτὶ κατεσθίει τοὺς ἀμφιβίους. ^[15]
- 2 17 τὴν ἐκείνου γλῶσσαν εἴ τις ἀποτέμοι χαλκῷ καὶ φαγεῖν δοίῃ τῷ μήπω λαλοῦντι παιδίῳ πάντως αὐτοῦ ταχέως λύσει τὴν σιωπὴν. Σοφὰ δὲ πλεῖστά ἐστι τῶν μέγιστον κλαγγανόντων γεράνων βουλευμάτα, καὶ τοῦτο ἰστέον περὶ αὐτῶν· συλλεχθεῖσας ἀπάσας, ὅταν μέλλωσιν ἀπολιμπάνειν τὴν Θράκην, ἀγνίζει μία καὶ ἀνακράζει, οὕτω τε ἀφίπτανται πᾶσαι, τῆς μιᾶς μενούσης, ἥπερ αὐτὰς ἡγνισεν ἀθροισθείσας· τὰς πρεσβυτέρας δ' ἐν τῇ πτήσῃ τάττουσι πρώτας, ὡς ἂν μὴ κάμνοιεν ἀκολουθεῖν ταῖς νέαις ἀναγκαζόμεναι. ^[5]
- 2 18 καὶ κραυγὴν ἀφῖασιν ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀπ' ἀλλήλων χωρίζεσθαι, καὶ εἴ τινος καμνούσης αἴσθοιντο, δύο τὴν κεκτηκυῖαν ἐκατέρωθεν ταῖς πτέρυξι λαβοῦσαι ὑποκουφίζουσιν ἢ καὶ ἐπὶ τῶν νώτων φέρουσι τὸν τῆς ὁδοιπορίας παραμυθούμεναι πόνον· κατὰ τάξιν δ' ὡς ἀνδρῶν ἐπὶ πόλεμον ὠρμημένων ἵπτανται στίφος, καὶ ἄλλοτε ἀθροισθεῖσαι καὶ ἀποτείνασαι πάλιν εἰς μῆκος λίθους φέρουσι τοῖς ποσίν, οὓς ἐξεώσασαι γινώσκουσιν, εἴτ' ἐπὶ τῆς γῆς εἴτ' ἐπὶ τῆς θαλάσσης αὐταῖς ἢ πτήσις ἀνύεται. καὶ χαίρουσι ταῖς εὐδαίαις· κἂν χειμῶνος αἴσθοιντο, τῇ γῇ προσορμίζονται μέχρι σταθερᾶς πάλιν εὐδίας, καὶ νυκτὸς ἐπιλαβούσης ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς σπεύδουσι καθέζονται τ' ἐν μέσοις τοῖς ἐκείνων γηλόφοις, οὓς ὥσπερ τινὰς νήσους παραρρεῖ τὸ ὕδωρ περισχιζόμενον. καὶ ποιοῦσι τοῦτο φόβῳ τῶν ἐπιβουλευόντων θηρίων, ὡς ἢ διελθεῖν τὸ ὕδωρ οὐκ ἰσχυόντων ἢ

τινα ποιούντων ἦχον, ὃς ἐξαναστήσει τε καὶ εἰς φυγὴν τρέψει πάντως αὐτάς. καθεύδουσί τ' ἐφ' ἐνὸς σκέλους ἐστῶσαι καὶ τὰς κεφαλὰς ταῖς πτέρυξι ἐπικαλύπτουσιν. φύλακες δ' εἰσὶν αὐταῖς πάντως καὶ ἡγεμόνες οἱ περινοστοῦντες· καὶ εἴτ' ἄνδρὸς αἰσθοῖντο προσιόντος εἴτε θηρίου, προβοῶσι μέγα καὶ τὴν ἔφοδον σημαίνουν, ὥς ἂν φθάσαιεν ἀποδρᾶσαι. Καὶ οἱ χῆνες δ' ὁμοίως ἔχουσι τῆς τε πτήσεως ἡγεμόνας καὶ τοῦ ὕπνου φρουροὺς ἀναβοῶντας ἀεί· καὶ γὰρ ἀτερπεστάτῃ φωνῇ χρώμενοι σφόδρα ὀλιγάκις σιγῶσιν, ὥς καὶ λίθους ἐντιθέναι τοῖς στόμασιν, ὅταν δέῃ σιγῆς, ὥς οὐχ ἐτέρως καρτεροῦντες αὐτήν· καὶ ποιοῦσι τοῦτο φόβῳ τῶν ἀετῶν, ἡνίκα ἂν τὸ ὄρος δέῃ διαπτῆναι τὸν Ταῦρον. ^[5]

- 2 19 καὶ ταῦτα μὲν εἰσι συνετώτατοι, πρὸς δὲ τὰς νομὰς ἄφρονες· τῶν τόπων γάρ, εἰ καὶ καλλίστης ἐν αὐτοῖς νομῆς τύχοιεν, ῥᾶστα ἐπιλανθάνονται καὶ διὰ τοῦτό εἰσιν ἐν πλάναις ἀεὶ, καὶ τι κέρδος αὐτοῖς ἐκ τῆς τοιαύτης πλάνης ἐστίν· οὐ γὰρ ἀλίσκονται ῥαδίως παρὰ τῶν τηρεῖν τὰς τῶν ὀρνέων διατριβὰς καὶ ρίπτειν ἐπὶ τούτῳ σπέρματα εἰωθότων, ὥς διὰ τὴν λήθην ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους οὐκ ἀφικνούμενοι. Οἱ κύκνοι δ' ἐπὶ τοῖς λειμῶσι καὶ ταῖς ἀκταῖς τρέφονται καὶ ταῖς λίμναις, καὶ ἀντηχοῦσιν αὐτοῖς ἄδουσιν οἱ τε σκόπελοι καὶ αἱ φάραγγες, καὶ μουσικωτάτους πάντων τούτους ἴσμεν ὀρνίθων καὶ ἱεροὺς καλοῦμεν Ἀπόλλωνος. ^[5]
- 2 20 ἄδουσι δ' οὐχὶ θρηνῶδες ὥσπερ αἱ ἀλκύνες, ἀλλ' ἡδύ τε καὶ μελιχρὸν καὶ οἶον αὐλοῖς ἢ κιθάραις χρώμενοι. καὶ εὐσθενεῖς δ' εἰσὶ καὶ πρὸς τὰ ὕψη πολλάκις ἱπτάμενοι πρὸς τοὺς ἀετοὺς μάχονται, εἴτ' αὐτοῖς ἐπιχειροῖεν, εἴτε τοῖς νεοσσοῖς· οὐ μὴν ἄρχονται μάχης, ἀλλὰ τὴν εἰρήνην στέργουσι μέχρις ἂν ἄδαιν ἐξῇ· τοῦτο γὰρ καὶ τροφῆς ἡγοῦνται γλυκύτερον. ἄδουσι δὲ καὶ πρὶν ἀνασχεῖν ἥλιον, ὥς ἐν ἐρημίᾳ τότε μᾶλλον ἐξάκουστα βοησάμενοι, καὶ ἐπὶ ταῖς τοῦ πελάγους ἀκταῖς, εἰ μὴ χειμῶν εἴη καὶ ὁ τῶν κυμάτων κτύπος ἄδαιν αὐτοὺς ἀποτρέποι ὥς τῶν ἀσμάτων τῶν ἰδίων οὐκ ἐπαΐσοντας. καὶ τῆς ὥδης, κἂν ἐπὶ τελευτὴν αὐτοὺς τὸ γῆρας ἄγῃ, μεμνήσονται· ἢ δ' ἥττων μὲν ἐστὶν ἢ περ νεάζουσιν, ὥς οὔτε ἀνατείνειν τὸν τράχηλον οὔτε πλατύνειν τὰ πτερὰ δυναμένων αὐτῶν, τῷ ζεφύρῳ δὲ πρὸς τὸ εὐμελὲς χρῶνται, νωθρῶν μὲν ἦδη τῶν σκελῶν, τῶν μελῶν δ' αὐτοῖς ὄντων ἀσθενεστέρων. καὶ πρὸς τινα ὁ τελευτᾶν μέλλων τρόπον ἀποχωρεῖ, ἔνθα αὐτοῦ μηδεὶς ἕτερος ὄρνις ἄδοντος ἀκούσεται, κύκνος δ' ἄλλος οὐκ ἐνοχλεῖ τῷ ἄδοντι, καί, εἰ πλησίον ὦν τύχοι, τὴν αὐτὴν εἰδὼς καὶ αὐτῷ συμβήσεσθαι τελευτήν. ΛΟΓΟΣ Γ Τῶν δ' ἐξῆς ἀκούσας γνῶση, κράτιστε βασιλεῦ, ὥς οὐ μόνης τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης κατατολμῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν ἤδη τείνονται τὸν ἀέρα, τοῖς πολυπλανέσιν ἐπιχειροῦντες ὀρνέοις. ^[25]
- 3 1 θηραταῖς μὲν δὴ καὶ ἀλιεῦσι πλείων ἀπαντᾷ πολλάκις φόβος ἢ τέρψις, εἴτε τοὺς ἀνέμους σκοποῖ τις ἐν τῷ πελάγει διαρρηγνύντας τὰ σκάφη, εἴτε τῶν κητῶν τὴν ἰσχύν, ἀφ' ἧς τάχιστα διαφθείρονται, εἴτε τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι φωλεοὺς τῶν θηρίων, ἀφ' ὧν τοῖς κυνηγέταις ἐπιτίθενται πολλάκις οὐ προοφθέντες ὥς μήτ' ἀντισχεῖν δύνασθαι, μήτ' ἐκκλίνειν, καίτοι πολεμοῦντες θηρίοις προσβάλλονται πολλάκις καὶ διαφθείρονται καὶ ἀπὸ τῶν κρημνῶν ἐν ταῖς δυσχωρίαις ἄσωστα ἀποπίπτουσιν. τοῖς ἰξευταῖς δ' οὐδεὶς ἀπὸ τῶν ὀρνίθων ἢ τῆς τοιαύτης κίνδυνος θήρας ὥς οὔτε πρὸς τοὺς τῶν ὀρῶν λόφους ἀναγκαίως ἰοῦσιν, οὔτε πρὸς τὰς χαράδρας· ἐπὶ γὰρ τῶν πεδίων καὶ τῶν ἀλσῶν καὶ τῶν λειμῶνων αὐτοῖς ἀπόχρη πλανᾶσθαι τερπομένοις καὶ φωνῆς ἀκούειν τῶν ἁδόντων ἡδείας, οὐ ξίφεσι χρωμένοις, οὐ ῥοπάλοις ἢ δόρασιν, οὐ δίκτυα καὶ κύνας ἐπαγομένοις, ἀλλ' ἰζὸν καὶ καλάμους, δι' ὧν αὐτοῖς ἢ πρὸς τὸν ἀέρα τῆς θήρας ἐστὶν ὁδός, καὶ λεπτὰ λῖνα καὶ κύρτους φέρειν ὑπὸ μάλης ἐλαφροτάτους, ἔστι δ' ὅτε καὶ φυτόν, ἀλλοτρίους αὐτῷ περιθέντες κλάδους, ἐπικομίζονται καὶ χειροθήεις ὀρνιθας ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ τῆς ἄγρας. εἶναι δ' αὐτοὺς ταχεῖς προσήκει καὶ εὐχειρας καὶ ὀρᾶν ὀξὺ καὶ πρὸς τὰς ἐπινοίας <...> πεφυκέναι τε, ὥς καὶ ὀρνίθων, εἰ δέοι, μιμεῖσθαι φθογγήν, ἵνα καὶ μεθαλλομένους ἐν τοῖς πρέμνοις ὀρῶντες ἔπωνται. δεῖ γοῦν πρὸς τὴν χρεῖαν τὰ ἔργα

διαίρεισθαι τῆς ἄγρας, ἰξῶ χρωμένοις ἢ θριξίν ἱππείαις ἢ λίνοις ἢ πάγαις ἢ καὶ πηκτίσιν, ἢ τροφῇ δελεάζουσιν ἢ τὸν σύμφυλον ὄρνιν ἐπιδεικνύουσιν. Καὶ ἰξῶ μὲν αἰροῦνται κορύδαλοι καὶ οἱ ταχεῖς ἀστραγαλῖνοι οἳ τε ἀμπελίωνες οἱ κουφότατοι καὶ οἱ ἀσθενεῖς βουδῦται οἳ τε βαρίται καὶ αἱ σῶδες καὶ σπίνοι καὶ τρυγόνες καὶ ἀστέρες, οἷς ἐρυθρός τε κύκλος ἐστίν, ὥσπερ ἀστήρ, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. ^[5]

3 2 καὶ οὗτοι μὲν ἅμα τοῖς ἄλλοις στρουθοῖς τοῖς κατὰ τὸν βορρᾶν ἐπιδημοῦσι τοῦ ἀέρος ἰξῶ θηρῶνται, τοῖς καλάμοις ἐπικαθίσαντες. Ἄλλοι δέ τινες στρουθοὶ καὶ ἐν τῇ θαλάμῃ δι' ἐπινοίας τοιαύτης ἀγρεύονται· μυρρίνης συνδήσαντες δύο κλάδους ἀλλήλοις εἰς τὸ κάτω συγκάμπτουσιν, ἐκ δὲ τῆς ἐτέρου λεπτῆς μηρίνου βρόχον ἐξάψαντες ἄγουσι διὰ τοῦ ἐτέρου κλάδου τὴν μήρινθον μικρῶ τε ἐπισφίγγουσι πασσάλῳ στερρῶ· ἔδρας δ' οὗτος τοῖς στρουθοῖς παρέχεται χρεῖαν· καὶ εἰ χρήζοντες ὕπνου καθίσαιεν, ὀλισθαίνει μὲν ἐκ τῆς ὀπῆς τοῦ κλάδου ῥαδίως ὁ πάσσαλος, περιστραφεὶς δ' ὁ βρόχος τοῖς ποσὶ τοῦ στρουθίου συμπλέκεται. ^[10]

3 4 Οἱ δὲ σπίνοι καὶ αἱ τρυγόνες ὑπὸ δένδρῳ θηρῶνται, εἰ σύμφυλον ὄρνιν ἐπὶ τοῖς τοῦ δένδρου στελέχεσιν ἴδοιεν καθεζόμενον. οὐκ ἀεὶ δὲ χρηστὸν ταύτῃ τῇ ἄγρα, ἀλλ' ἐν νιφετοῖς καὶ χειμῶνι, γυμνῶν ἤδη τῶν φυτῶν ὄντων καὶ ἐκβαλόντων τὰ φύλλα· τότε γὰρ ἔδρας τε καὶ σκέπης χρήζοντες οἱ στρουθοὶ τοῖς νόθοις τε καὶ σεσοφισμένοις τούτοις κλάδοις ὡς ἀληθέσι προσίπτανται θεαμάτων δ' ἥδιστον στρουθοῦς ὄρᾶν ἰξῶ πεπεδημένους καὶ καταπίπτοντας. Καὶ μὴν κἀκεῖνός ἐστι χαριέστατον, ἐὰν ἐπάγηται τις ἱέρακα, περὶ πρέμνον φυτοῦ κατατιθῇ τε καὶ οἱ στρουθοὶ δεῖσαντες πειρώμενοί τε λαθεῖν ὑπὸ τοῖς φύλλοις κρύπτωνται, λοξὰ πρὸς τὸν ἱέρακα βλέποντες καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου πεπεδημένοι, ὥς οἱ ληστήν τινα ἐξαπίνης ὀφθέντα ἀγωνιῶντες ὀδῖται, καὶ μετὰ τὴν φρικτὴν θέαν οὔτε ἀναδραμεῖν οὔτε προβῆναι θαρροῦντες· τοσοῦτος ἔχει φόβος καὶ τοὺς στρουθοῦς εἰς τὸν ἱέρακα βλέποντας. ^[5]

3 5 ὁ δ' ἀγρευτὴς πρὸς τὸν ἐπιδειχθέντα φόβον συντεταραγμένους αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δένδρου κατὰ σχολὴν καθελκύσει. Ἀλλὰ καὶ τοῖς πλεκτοῖς τινες ἐπὶ τῶν δασειῶν ἀρουρῶν ὕπνου χρήζοντες περιπίπτουσι λίνοις, ὅταν ἡλίου δυνέντος ὁ νυκτερινὸς ἐπὶ καιρός. ^[10]

3 7 Οἱ πέρδικες θηρῶνται λίνοις τε καὶ πηκτίσιν ἢ φωνῇ πέρδικος ἢ παροξυνθέντες εἰς μάχην ἢ ἐλάφου δορᾶ· τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο φιλοῦντες ὑπερφυῶς ἐξαπατῶνται, εἴ τις ἀνὴρ δέρμα περιθέμενος ἐλάφου καὶ ἐπιθεὶς τῷ μετώπῳ κέρατα προσίοι λανθάνων αὐτοῖς, καὶ ἀληθῶς εἶναι ἔλαφον οἰηθέντες περιέπουσιν τ' αὐτὸν καὶ πλησιάζοντι χαίρουσι καὶ οὐδ' ἀφίστασθαι βούλονται ὥς τινα συνήθη καὶ ὁμήλικον νέον μετὰ μακρὰν ἀποδημίαν θεώμενοι. τοῦ δ' ἔρωτος αὐτοῖς ὁ καρπὸς βρόχοις τε περιπεσεῖν ἢ τοῖς τὰς πυκνὰς μολυβδαίνας ἔχουσι λίνοις καὶ τότε ἀντ' ἐλάφου τὸν τ' ἀγρευτὴν καὶ τὴν ἀπάτην ἰδεῖν. Ὅν δ' ἐπὶ τοῖς ἐλάφοις ἔχουσιν οἱ πέρδικες ἔρωτα, τοῦτον ἐπὶ τοῖς ἵπποις αἱ ὠτίδες, καὶ τις ἐκ τούτου κατ' αὐτῶν ἐπινενόηται τρόπος· λῖνα τις ποταμοῦ πλησίον ἢ λίμνης ἐπιτηδεῖω στήσας χωρίῳ καὶ μικρὰν τινα ἐν μέσοις αὐτοῖς καταλιπὼν δίοδον, ὥσθ' ἕνα δύνασθαι ἱππέα διεξελθεῖν, ταῖς ὠτίσιν ἐπιδεικνύει τὸν ἵππον· αἱ δ' ἔπονται προθύμως αὐτῷ, τὰ πτερὰ πάντα ἀπλώσασαι, μέχρις ἂν ὁ μὲν δι' ἐκείνου τοῦ στενοῦ διεκδράμῃ χωρίου, αἱ δ' ὠτίδες πᾶσαι περιπλακῶσι τοῖς λίνοις. ^[5]

3 9 Οἱ δ' ὄρτυγες ἐν νυκτὶ ταῖς νεφέλαις θηρῶνται παλαιότερων ἄλλων ἀνακραζόντων ὀρτύγων· τῇ φωνῇ γὰρ ἐπιδραμόντες περιπίπτουσι ταῖς σαγήναις. ἔνι δέ τις αὐτῶν ἄγρα τοιάδε καὶ μεθ' ἡμέραν· ἐπὶ τῆς γῆς λίνον τις ἀπλώσας τό θ' ἱμάτιον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἀνατείνας τὸ ἑαυτοῦ καὶ καλάμοις ἐκατέρωθεν ἀνέχων κινεῖ αὐτό, κατὰ μικρὸν προβαίνων· αὐτοῖς δ' ἔπεισι δέος καὶ πρὸς τὴν σκιὰν τῆς ἐντεῦθεν τε κἀκεῖθεν ἐπινευούσης ἐσθῆτος, μέχρις ἂν ἐκείνην φεύγοντες περιπέσωσι ταῖς τῶν λίνων ἀψῖσιν. Καὶ τοὺς ἀτταγῆνας κατὰ τοῦτόν τις αἰρήσει τὸν τρόπον· τῷ

τάχει γὰρ τῶν ποδῶν πλέον ἢ τῇ πτήσει θαρροῦντας αὐτοὺς ὡς λαγωὺς <ὁ> θηρατῆς ἐπαγόμενος κύνας θηρεύσει. ^[10]

3 11 Αἱ δὲ γέραναι καθ' ἑτέρους ἀλίσκονται τρόπους, καὶ εἰ κολοκύνθης ξηρᾶς τὸν τράχηλον ἐκτεμῶν τις καὶ κοίλην ποιήσας αὐτὴν ἰξῶ τε ἔνδοθεν καταχρίσας ἐμβάλλοι κάνθαρον· ὁ μὲν ἔνδοθεν διεξελθεῖν ἐθέλων ἠχήσει, τῷ κτύπῳ δ' ἡ γέρανος προσδραμοῦσα τὴν τε κεφαλὴν καθεῖσα καὶ ἐλοῦσα τὸν κάνθαρον καὶ αὐτῆς τῆς κολοκύνθης τὸ κύτος συναρπάσει περὶ τῷ μετώπῳ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς κείμενον καὶ ἐπὶ τοῖς πτεροῖς κολληθέν, ὡς μήθ' ὄρᾶν, μήτε προβαίνειν δύνασθαι, ἀτρεμεῖν δὲ καὶ ἐστάναι, μέχρις ἂν αὐτὴν ταῖς χερσὶ συλλάβηται πλησιάσας. καὶ κρομμύου δὲ φύλλον, εἰ μὴ παρείη κάνθαρος, ἐμβάλλειν ἀπόχρη τῷ τῆς κολοκύνθης κοιλώματι. καὶ παγίσιν δ' αἰρεῖται ῥαδίως εἰ ταμῶν τις κάλαμον καὶ ἐπὶ ταῖς δυοσὶ τρήσας ἀρχαῖς ἐνθείη κάρφη λεπτά, διπλᾶς αὐτοῖς ποιήσας γλωχῖνας, δι' ὧν κυκλώσει τὸν βρόχον, λίθον κάτωθεν τρητὸν ἀπαρτήσας καὶ κατὰ μέσον τοῦ καλάμου λεπτὴν τινα περόνην σιδηρᾶν ἐμβαλὼν κύαμόν τε ἐπιπήξας αὐτῇ, πρὸς δὲ ἡ γέρανος βλέπουσα τῷ βρόχῳ τὴν κεφαλὴν ἐμβάλλει, καὶ τοῦ μὲν κυάμου δράζεται, ἀνανεῦσαι δὲ βουληθεῖσα, περὶ τῷ τραχήλῳ ταθέντα ἀνασπάσει τὸν βρόχον, εἴτα αἰσθομένη τοῦ δόλου ἀναπτῆναι μὲν πειράσεται πολλάκις, πρὸς δὲ τὸ ἄχθος τοῦ λίθου καθελκυσθήσεται, μέχρις ἂν αὐτῆς ὁ θηρατῆς ἐπιλάβηται. Φάσσας δ' ἐλεῖν ἐστὶ δυσμηχανώτατον· τῶν θηρατῶν γὰρ αἰσθόμεναι τάχιστα ἀποφεύγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ νικῶνται δόλῳ· θεασάμενος γὰρ ὁ θηρατῆς ἐπὶ δένδρου καθημένης αὐτάς, ἀπλοῖ κατὰ τοῦ ἐδάφους τὸ δίκτυον λεπτὸν ἐπιβάλλων ἄχυρον, ὥστε κρύπτειν αὐτό, φάσσας θ' ἑτέρας ἐφίστησι τῶν πάλαι ἡρημένων, τυφλώσας καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν λεπταῖς ἀποδήσας σπάρταις, δι' ὧν αὐτάς κινῶν συναναγκάσει τινάσσεσθαι. ^[5]

3 12 τοῦ κτύπου δ' ἀκούσασαι προστρέχουσιν αἱ λοιπαὶ τὴν τε νομὴν καὶ τὰ δένδρα ἀπολιποῦσαι· εἴτα ἐκεῖνος ὑπὸ τινι καλύβῃ κρυπτόμενος σφόδρα πολλῇ ἰσχύϊ τὴν τῶν λίνων μήρινθον ἐπιτείνει καὶ πάντας ὁμοῦ τοὺς στάλικας ἀναστήσας αἰρεῖ τὰς φάσσας τοῖς τοῦ λίνου κόλποις ἐμπεπτωκυίας. τοιοῦτοις δὲ καὶ τὰς περιστερὰς ἐπισπάστροις αἰροῦσιν, ἀλλὰ καὶ εὐκολώτερον αὐτάς θηράσει τις βρόχῳ. Τοὺς κοσσύφους δὲ καὶ τὰς εὐφώνους ἔστιν ἀηδόνας ἐλεῖν ἐν τοῖς συνεχέσι θάμνοις στήσαντα πάγην, ἧς δύο μὲν κυκλοτερεῖς εἰσιν ἄντυγες, ὑπὸ τοῖς στρεπτοῖς τοῦ λίνου κόλποις κρυπτόμεναι καὶ ταῖς ὑποχαῖς ἐοικυῖαι ταῖς θαλασσίαις· νεῦρα δὲ βοὸς ἐπιτείνονται, μηκίστης ἐν τῷ μέσῳ ῥάβδου κειμένης· ἀπαρτῶσι δ' αὐτῆς μήρινθόν τε καὶ ὕσπληγα, καὶ τι καὶ δέλεαρ ἐντιθέασιν, οἷον ψάμμης ἢ γῆς ἔντερον, ᾧ δελεασθὲν τὸ ὄρνεον ἐπιψαύει τῆς πάγης καὶ ἐνσχεθήσεται, περιστραφέντων ἐκείνων, ὅποσα τ' ὥσιν ἐπὶ τῇ θήρᾳ συντεταγμένα. ^[10]

3 13 κατὰ τοῦ κοσσύφου δὲ καὶ τοιοῦτόν τι τοῖς μεираκίοις ἐπινενόηται· παρὰ τὸν τοῦ χειμῶνος καιρόν, ὅτε τροφῆς μάλιστα τὸ ὄρνεον ἀπορεῖ, βόθρον ὀρύξαντες ἐλαίας ἐμβάλλουσι κόκκον ἢ δάφνην, καὶ παριστῶσιν τι κεράμου κλάσμα μικρόν· εἴτ' ἐπ' ἐκείνῳ πάσσαλον τιθέασιν εἰς τὸν βόθρον ὀρῶντα καὶ τῷ πασσάλῳ κεράμου τρύφος ἕτερον ἀντερείδουσιν κάρφη τε ἐπὶ τοῦ βόθρου τείνουσιν δύο, οἷς καὶ ὕσπληξ καὶ ἄλλο ὄστρακον ἐπικεῖσεται. πλησιάσει δὲ πάντως ὁ κόσσυφος ὁ τροφῆς ὀρεγόμενος καὶ ἐν τῷ βόθρῳ, πεσόντος ἐξαπίνης τοῦ ὀστράκου, κατακλεισθήσεται. κατὰ τοῦτον δὲ αἰροῦνται τὸν τρόπον καὶ αἱ κίχλαι καὶ αἱ πυρρῖαι. Ὁ δ' αἰγίνθος θηράται κλωβῷ, ἐν ᾧ πάλαι θηραθεὶς ἕτερος ἐπὶ τὸ βοᾶν κατακλείεται, θυρῶν οὐσῶν ἐκατέρωθεν δύο· καὶ δέλεάρ ἐστὶ κάρυον ἢ σκώληξ ἢ τι τοιοῦτον, ᾧ τὸ ὄρνεον ὑπὸ τῆς φωνῆς προστραπὲν ἐφορμήσει. ^[5]

3 14 ἀλλ' ὕσπληξ καὶ ταύτας περιστρέφει τὰς θύρας, ὥστ' εἰσελθόντα τὸν αἰγίνθον οὐκέτ' ἔχειν ἐκπτῆναι. Χαραδριὸν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοι ῥαδίως, εἰ μὴ πλησίον ὕδατος θεῖη τὸ λίνον· ὁ μὲν γὰρ

τοῦ ποτοῦ χρήζων προσίπταται, ὁ δ' ἀγρευτὴς τέως ἐν καλύβῃ λανθάνων καὶ ἐπιτείνων νεύρω
τὸ δίκτυον πίνοντα καλύψει τὸν χαραδριόν. ^[5]

3 16 Θηρῶνται δὲ καὶ αἱ τρυγόνες, δίψης αὐτὰς ἀγούσης ἐπὶ πηγὴν, ἧς πλησίον ὁ θηρατὴς κάλαμον
ἴσθησι πτερὰ κατ' ἄκρου προσδήσας, ὧν ἡ κίνησις φοβεῖ τε καὶ διώκει πλεῖστον αὐτάς· ἀλλ'
ἐτέραν τῶν πρότερον εἰλημμένων κατατίθεται πλησίον τρυγόνα, ἣν θεασάμεναι καὶ
προσπᾶσαι περικαθέζονται, οὕτω τ' ἐφελκυσθέντος αἰροῦνται τοῦ λίνου. Γλαυκὶ δ' αἱ
κορυδαλλίδες ἀγρεύονται, ἣν ὁ θηρατὴς κατὰ τινος χαλκῆς στήσας ἀψίδος τινάσσει, σπάρτα
συνεχῶς ἐπιτείνων καὶ περιθεὶς κύκλῳ ράβδιον προχρισθέντα ἰξῶ. ^[5]

3 17 τὴν γλαῦκα γὰρ [τὸ νυκτερινὸν ὄρνειον] σπεύδουσαι αἱ κορυδαλλίδες ἐλεῖν τῷ τ' ἰξῶ καὶ ταῖς
ράβδοις ἀλίσκονται. Ἐπὶ δὲ τοὺς ὀξυβάας κολοιοὺς τοιαύτη τις ἄγρα παρασκευάζεται· ράβδον
ἐπὶ τῇ γῇ δεῖ πῆξαι μακράν, ἐκ μηρίνου τ' αὐτῇ προσάψαι βρόχον, μέσον θ' ὕσπληγα, τοὺς
ἐκατέρωθεν λύγους τῇ περιστροφῇ καλύπτοντα· ἐπ' ἄκρου δ' αὐτῆς κείσεται καρπὸς ἐλαίας
κατευθὺ τεταμένου τοῦ βρόχου, κἂν ἐπιψάσωσιν οἱ κολοιοί, ἡ μὲν ὕσπληξ κατολισθαίνει,
ἐνελιχθεῖσα δ' ἡ ράβδος ὀρθοῦται καὶ τὸν βρόχον οὕτως ἐφέλκεται, ὥστε τῶν κολοιῶν τοὺς
τραχήλους κατὰ τοὺς τῶν ἀπαγομένων ἀποληφθῆναι. ^[5]

3 18 καὶ τὰς κίσσας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον αἰροῦσιν οἱ ἰξευταί. Καὶ ἄλλος κολοιῶν θήρας τρόπος
ἐστίν· ἐλαίου τις ἄγγος ἐμπλήσας τίθησιν, ὥστε τοὺς κολοιοὺς ὁρᾶν εἰς αὐτό· οἱ δὲ τὰς μορφὰς
ὀρῶντες ἐν τῷ ἄγγει τὰς ἑαυτῶν, κολοιοὺς ἐτέρους νομίζουσι, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον καταπτάντες
ἐμπηδῶσιν εὐθύς, εἴθ' οὕτω καὶ τὰ πτερὰ καὶ τὰ μέλη πάντα βαρύνονται, τῷ ἐλαίῳ βραχέντες
ὥστε ἀποπτῆναι μὴ δύνασθαι, καὶ κατὰ τοῦτον εὐθύς αἰρεῖσθαι τὸν τρόπον. ^[5]

3 20 Αἰγίθαλλον δ' εἴ τις ἀγρεῦσαι βούλοιτο, θηλὴν αἰγὸς πάντοθεν ἰξῶ καταχρίει· ὁ δὲ τὸ γάλα τῆς
αἰγὸς πιεῖν ἐπειγόμενος ὑπερίπταται μὲν τὰ θριγκία, πρὸς δὲ τὴν μάνδραν ἐλθὼν τὸ ράμφος ἐπὶ
τὸν τῆς αἰγὸς ἐρείδει μαζόν, καὶ τοῦ ἰξοῦ μέχρι τῶν ταρσῶν αὐτοῦ διαχυθέντος ἀλίσκεται. Πρὸς
δὲ τὴν τοῦ πορφυρίωνος ἄγραν οὔτε ἰξοῦ τις, οὔτε λίνων δεήσεται, ἀλλὰ μόνον που
καθήμενον ἐπιτηρήσας αὐτόν, ὀρχούμενος κατὰ μικρὸν πλησιάζει· τῷ δ' οὕτως ἐστὶν ἡ τῆς
ὀρχήσεως ὄψις ἡδεῖα, ὥστ' οὐκ ἀποπτῆσεται καίπερ ὀρῶν προσιόντα τὸν ἄνδρα, κινήσει δὲ καὶ
αὐτὸς ὀρχούμενος τὰ μέλη τὰ ἑαυτοῦ, μέχρις ἂν ἁλῶ γενόμενος ὑπὸ ταῖς χερσὶν τοῦ τῆν
ὀρχησιν ἐλομένου διὰ τὴν ἄγραν. ^[5]

3 21 καὶ τοὺς <σ> κῶπας δὲ ὀρχούμενοί τε καὶ σκώπτοντες αἰροῦσιν οἱ θηραταί. Τοὺς δ' ἐναλίους
ὄρνιθας ἀγκίστροις αἰροῦσιν ἰχθύδια περιθέντες αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ σανίσιν εἰκόνας
ἐπιγράψαντες ἰχθύων θηρῶσι τοὺς καταράκτας· σὺν ὀρμῇ γὰρ ὥς ἐπὶ τινα καταπτάντες ἰχθὺν
περιρρήγνυνται ταῖς σανίσιν καὶ διαφθεύρονται. ^[5]

3 22 καὶ βρόχοις δ' ἄλλους καὶ οὐκ ὀλίγους λίνοις τε καὶ πάγαις αἰροῦσι νηχομένους ἢ καὶ πρὸς
τινας ἐξιόντας ἄκρας, ἐν αἷς τὰ πτερὰ ψύχειν ἢ καθεύδειν ἢ μετὰ κόρον εἰώθασιν αἱ ὄρνεις
διαναπαύεσθαι. Καὶ παγίσιν μὲν καὶ βρόχοις αἱ νῆσαι θηρῶνται καὶ οἱ λινουργοὶ καὶ οἱ
κεγχρῖται καὶ ἄλλα γένη χηνῶν καὶ οἱ ταχεῖς φελλίνοι καὶ αἱ φαλαρίδες καὶ πλεῖστα ἕτερα τῶν
ἀμφιβίων ὀρνίθων, ἀπατηθέντα τροφῇ· πρὸς γὰρ τοῖς τῶν λιμνῶν ἢ τῶν ποταμῶν χεῖλεσι
κριθὰς κατασπείρουσιν ἢ ὀλύρας ἢ κέγχρον. ^[5]

3 24 Κατὰ δὲ τῶν χηνῶν καὶ ἄλλο τι μεμηχάνηται· ξύλινόν τις χῆνα ποιήσας σχοίνῳ τ' ἐπιδήσας
αὐτόν κατὰ μόνον τῆς λίμνης ἀφήσει, καὶ περὶ τοῦτον συνίασιν οἱ χῆνες τύπτουσί τ' αὐτόν, ὥς
ἀλλότριον τῆς αὐτῶν ἀγέλης διώκοντες· ὁ θηρατὴς δ' ἐν καλύβῃ κρυπτόμενος καὶ λεπτήν τινα
κατέχων μῆρινθον, ἐπὶ τὴν γῆν ἔλκει τὸν ξύλινον χῆνα· οἱ δὲ φεύγειν αὐτὸν οἰηθέντες
ἀκολουθοῦσι, κἂν εἴσω γένωνται τῶν λίνων διώκοντες· τότε τοὺς κάμακας ἐπισπασάμενος ὁ
θηρῶν καὶ τὸ δίκτυον ἀναστήσας, κοινῇ πάντας περικαλύπτει τοὺς χῆνας περὶ τὸν ξύλινον

νηχομένους. Ἄλλ' οὐδ' οἱ καλούμενοι θραῖκες ὄρνεις, οὐδ' οἱ δυτῖνοι καὶ οἱ κολύμβοι τοὺς
θηρατὰς διαφεύγουσι, κἄν πανημέριον νήχωνται, δόλω δὲ κάκείνους ἀγρεύουσιν. ^[10]

3 25 ὅταν ἀκίνητον ἦ διὰ γαλήνην τὸ πέλαγος, εἰς ἄκωπον σκάφος ἐμβάντες πρὸς μικρὸν πλέουσιν,
ὥς ἂν μὴ τῆς εἰρεσίας τοὺς ὄρνεις ὁ κτύπος ἀποδιώξειεν, εἴθ' εἷς μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης ἔστηκε
λίνον ἐπιφερόμενος, ἕτερος δ' ἐπὶ τῆς πρῶρας τῷ πηδαλίῳ κατὰ μικρὸν προάγων τὸ σκάφος
καὶ λύχνον ἐν κεράμῳ φέρων οἶον ἐπιδείκνυσιν, ὅταν πλησιάσῃ τοῖς ὄρνισιν· οἱ δ' οὐ λύχνον,
ἀλλ' ἀστέρα δοκοῦντες ὁρᾷν προσιοῦσαν δέχονται τὴν πορθμίδα, γενομένης δ' ἐγγὺς κρύπτει
μὲν ἐν τῷ κοίλῳ τῆς νεῶς τὴν λαμπάδα ὁ θηρευτής, ἵνα μὴ γνωσθῇ τοῖς ὀρνέοις ὁ δόλος· τὸ δὲ
μακρὸν αὐτοῖς ἐπιρρίπτει λίνον ἀπλώσας καὶ πολλοὺς καλύψας ἐξέλκει. Τοσαῦτά μοι, κράτιστε
βασιλεῦ, περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἄγρας τῶν ὀρνίθων ἔστιν εἰπεῖν· Διονύσιος δ' αὐτὰ παρὰ τοῦ τῆς
Λητοῦς Ἀπόλλωνος διδαχθῆναί φησιν. ^[15]